STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 8
prijs 90 cent

Interview Attanasio

Slade

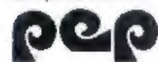

PEP POST

POSTBUS 6003 HAARLEM

REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Cees de Groot
Frits van der Heide
Hans Keeris
Jan de Rooij
Marijke Scholten
Anneke van Wissen
Sander Wijgman

VASTE MEDEWERKERS
Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
Johnn Bakker
Claire Bretécher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Lo Hartog van Banda
Frank Bjørn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klasen
Tonny Koot
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Norman MacDonald
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad

nr. 8 17-23 febr. 1973

een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Azieweg 1.
telefoon 023/31.92.00

Waarom kritiek?

Worden wij als PEPlezers niet meer serieus genomen! We worden maar afgescheept met sarcastische opmerkingen onder onze brieven, die in de PEPpost verschijnen! Ik heb altijd bij de zwijgende meerderheid gehoord, maar nu werd het me wel te gortig.
Begint de PEPredactie een beetje laks te worden? Steeds maar beloven en toch het eigen willetje doorzetten zonder te luisteren naar goeie kritiek (dit is geen goede kritiek van mij, geen opbouwende kritiek). Op het ogenblik zie ik een grote rotzooi in de PEP.
Post voor PEP is nu een rubriek geworden met meestal goede kritiek; geen slechte kritiek wordt er ingezet want dat is slechte reclame. Ik heb nu PEP 46 voor mij. Asterix: blijft altijd formidabel. Luc Oriënt: zeer goede strip, maar een beetje te stijf getekend. Moet in de trant van Blueberry. Pagina 9 reclame. Rotzooi voor kleine lezertjes. Zet de reclame in een bijlage. Reclame brengt zeker geld op, hè? Gooi die er toch uit! Maak PEP desnoods wat duurder als de reclame-inkomsten wegvallen. Joris P.K. is goed. Ravian: formidabel. Wellington Wish: zeer goed getekend, leuk verhaal. Pagina 19: wat heb je als PEP-lezer hier nou aan? Ach, ach. Kraaienhove hoort in een andere wereld thuis. Rotzooi! Uithaler: puik. Gorto Maltese; goed verhaal, slecht getekend. Tekenaar leeft zich eens uit, niet aantrekkelijk voor sommige lezers. Verhalen van Quint zijn zéér goed, evenals de tekeningen van Jos Looman. Wetamo: akelig goed. Maxmagnus: zéér goed getekend. Koning Yaroslav: kolder op vier pagina's. Iznogoedh: goedh voor peuters. Olivier Blunder: groots en nog eens groots. Bernard Voorzichtig: gaat naar de negatieve kant overhellen. Tekeningen behoorlijk goed. Bladzijde 44/45: ach

ach ach! Lucky Luke: zéér, zéér goed. Laatste pagina: jammer van het papier. Dit is de vierde keer dat ik schrijf. Dit bewijst dus wel dat zeer slechte, afbrekende kritiek niet in PEP komt.
P.S.: PEP heeft de gave en de strips om een oergoed blad te worden.

Xeno (=: de Onbekende), Groningen

Denk niet dat we zinnige kritiek niet serieus nemen. Zie de veranderingen waarmee we bezig zijn.

Waarom niet?

Ik begrijp al die kritiek op de zwartwitpagina's van PEP niet. Het geeft heel het blad meer kleur, om het eens paradoxaal te zeggen: door de afwisseling zwartwit-kleur komen beide het best tot hun recht. Een andere zaak is de KEUS van die verhalen! Ik zou graag nieuwe en oude Amerikaanse krantestrips in PEP zien: Pogo L'il Abner, Flash Gordon, Tarzan, Secret Agent X 9, Rip Kirby, Modesty Blaise, Miss Peach, B.C., Momma, Wizard of ID. Ik kan er nog wel honderd andere opnoemen.

B. Akkermans, Hengelo

Doe dat maar eens.

Waarom Wichel?

Ik heb het idee dat PEP wat veranderd is met ingang van het eerste nummer in het nieuwe jaar. Wat het precies is, weet ik eigenlijk nog niet zo goed, maar daar kom ik nog wel achter. Waar ik helemaal niets van heb begrepen, is die nieuwe strip „Wichel Wachel". Het begin kan ik nog wel volgen. Iemand hangt aan een rots en dan wordt-ie in het water gegooid door een geit of zoiets en dan probeert een ander hem eruit te vissen. Maar dan ga ik de mist in. Wat moeten die soldaten met die boomstam? En wat heeft die koe ermee te maken, of dat stelletje dronkelappen? En dan zit-ie plotseling te eten en dan wordt-ie opgegeten door een leeuw. Is dat meisje soms verliefd op die leeuwentemmer, of is het die koorddanser? En dan is-ie plotseling op het strand en wordt door een krab gebeten! En van dat jongetje met een appel op z'n hoofd begrijp ik ook niets. Van de tekst word ik ook niets wijzer. Die slaat nergens op. Nee, geef mij maar De generaal, of Anna Tommy, of Joris P.K.

Frits Kranenburg, Amsterdam

Wij kunnen ons je verwarring voorstellen. Wichel Wachel is geen nieuwe strip, maar een soort alternatieve horoscoop.

Prachtig

Allereerst laat ik mijn zeer grote waardering voor de striptekenaar Daan Jippes blijken. De tekeningen zijn prachtig, om over de kleuren maar niet te spreken. De tekst is ook prima. Mijn complimenten dus aan deze drie heren (of dames). Peter de Smet doet niet onder voor Daan Jippes. Zijn tekeningen en teksten zijn prima. De kleuren zijn ook prachtig. Nu een vraag. Waarom heeft u eigenlijk professor Balthasar in Pep gezet? Als de bedoeling was om mij aan het lachen te maken, dan heeft u de verkeerde strip gekozen. Geef Lucky Luke z'n drie pagina's maar weer terug. Komt de nieuwe strip Ma Dalton ook in Pep? Nop kan voor mij wel weg. Engelbert is prachtig. Dit hondje van een hondje doet de raarste dingen. Asterix is de beste strip die op dit moment (Pep 51) in Pep staat. Baron van Tast is een erg goede strip. Komt er een uithaler van motoren? Bijvoorbeeld BMW, Kawasaki, Suzuki, Yamaha?

Peter van Steenpaal, Roosendaal

Daan Jippes is een heer. Martin Lodewijk is een heer. Hans Keeris is ook een heer. Ma Dalton heeft al uitgebreid in Pep gestaan. De Professor is reeds verdwenen. Reken voorlopig niet op motoren.

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam** — Parnassusweg 215 — tel. 020-736211-736212. **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel. 02200-12587. **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel. 085-451551-451552-451553. **Breda** — Jorisstraat 20 — tel 01600-52250-52251. **Den Haag** — Stationsweg 76 — tel. 070-632944-632947. **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel. 040-112825. **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel. 05420-15828. **Groningen** — Ged. Kattendiep 29 — tel. 050-125650. **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 26 — tel. 05100-26330. **Roermond** — Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988. **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132090. **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941. **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 299, Haarlem, telefoon 023/319200. **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties** Admedia N.V., postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening-nr. 83405. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgaven, Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

Luc Orient

Ik vind Luc Oriënt de beste strip van de hele Pep. De tekeningen zijn heel erg duidelijk en het is jammer dat het juist op het spannendste moment ophoudt. Mijn complimenten hierover. Hoeveel strips van Luc Oriënt komen er nog?

Jan Bruinenberg, Alkmaar

We blijven hem voorlopig regelmatig plaatsen.

John I

Ik vind dat u zich diep heeft laten beledigen in Pep 51 door John Storm uit Utrecht. Asterix is helemaal niet slecht getekend en Bernard Voorzichtig ook niet! Als hij Pep zo slecht vindt, moet hij het maar niet lezen. Ik hoop dat u dit in Pep zet, dan kan John Storm het ook lezen.

Ad Pelders, Kaatsheuvel

Misschien doelde John op het eerste verhaal van Asterix: „De Galliër".

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

John II

Toen ik de brieven van Pep 51 las, merkte ik dat ene John Storm uit Utrecht schreef dat Pep goed achteruit was gegaan, maar dat is helemaal niet waar! Pep is juist vóóruit gegaan! Hij vindt dat Wellington Wish bofstom is, De Peanuts waardeloos, Kraaienhove echt goed waardeloos, Corto Maltese slecht, Bernard Voorzichtig slecht en Lucky Luke slecht getekend. Maar nu zal ik dan eens antwoord geven aan de heer J. Storm: Wellington Wish: begrijpt hij niet; Peanuts: goeie raad, kijk zondagmiddag eens naar de Peanuts op Duitsland II, je lacht of je wil of niet; Kraaienhove: gaat wel; Corto Maltese snapt hij ook niets van; B. Voorzichtig: grappig, maar meneer heeft blijkbaar geen gevoel voor humor; Lucky Luke: niet zo goed getekend, dat is waar, maar het gaat om het verhaal, dacht ik. En dan zei meneer Storm: Wetamo is half om half. Het is goed voor de afwisseling, zo'n indianenverhaal. En dan nog even apart: Knut Andersen kon volgens John Storm opknutteren, maar hij wil Michel Vaillant terug laten komen en dat is toch óók een verhaal over race-wagens! Ik vind Knut een waardige opvolger van Michel, hoewel Michel ook wel terug mag komen.

Jan Wennekers, Nijmegen

Daar kan John het mee doen.

David

Allereerst moet ik vertellen dat jullie blad gewoonweg geweldig is. Vooral Asterix. Lucky Luke gaat een beetje achteruit. Zouden jullie niet eens een artikeltje over David Cassidy in Pep kunnen zetten? Bij voorbaat dank.

Irma Loep, Amsterdam

Bof jij even!

Baron

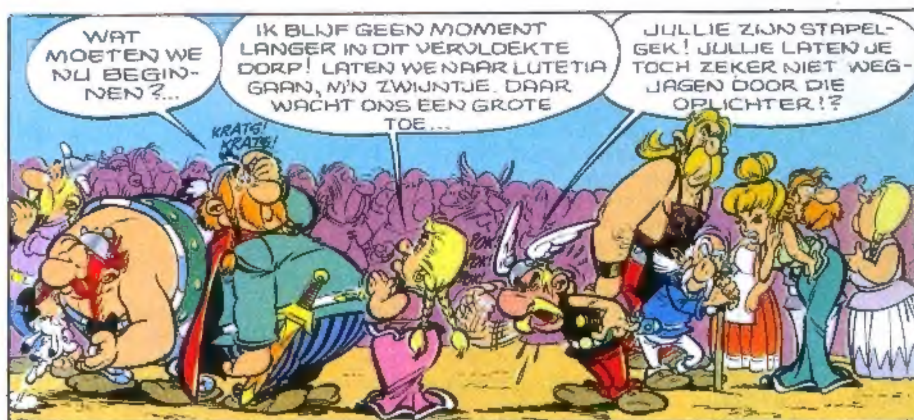
Ik vind Pep super!! Vooral de verhalen van Peter de Smet. Baron van Tast is knotsknalgoed. Waar haalt Jan van Haasteren dat allemaal vandaan?!! Verder alle lof voor Engelbert. Komt er nog een reuzeafficbe? Geef de moppen(!?!?) van Professor Balthasar maar aan de vuilnisman mee.

Arjen Tuinhof de Moed, Leiden

De vuilnisman was er blij mee.

OPLOSSING PUZZEL PEP 7

Heden heeft in Stompetoren
'n oude hen haar kop verloren
na een vruchtbaar leven
is zij afgeschreven
en als soepkip ingevroren

WAT MOETEN WE NU BEGIN- NEN ?...
KRATS! KRATS!
IK BLIJF GEEN MOMENT LANGER IN DIT VERVLOEKTE DORP! LATEN WE NAAR LUTETIA GAAN, M'N ZWIJNTJE. DAAR WACHT ONS EEN GROTE TOE...
JULLIE ZIJN STAPEL- GEK! JULLIE LATEN JE TOCH ZEKER NIET WEG- JAGEN DOOR DIE OPLICHTER!?

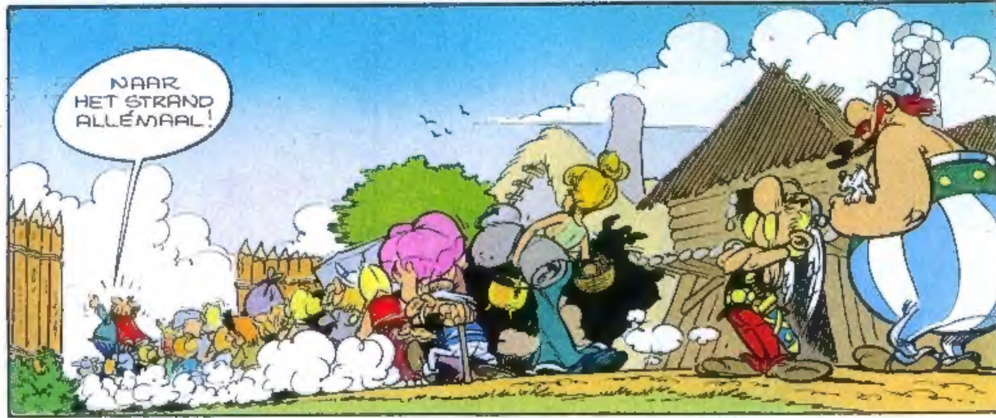

'T IS GEEN OPLICH- TER! EN HET LEVENDE BE- WIJS STAAT HIER!
NOU, LEVEND...

JAWEL MENEER! IK BEGIN ME HOE LANGER HOE JONGER EN STERKER TE VOELEN!
WE KUNNEN WEL TEGEN DE ROMEINEN VECHTEN, MAAR NIET TE- GEN DE WIL VAN DE GODEN!

MAAR WAAR MOETEN WE NAARTOE? DE ZIE- NER HEEFT ME VERTELD DAT IK VELE FILIALEN IN DE OMGEVING ZOU OPENEN... IK MOET DUS IN DE BUURT BLIJVEN!

LATEN WE DAN NAAR HET EILAND- JE GAAN, VLAK VOOR DE KUST.
MAAR M'N ZWIJNTJE, WE ZOUDEN TOCH NAAR LUTET...
!

WANNEER DE TOORN DER GODEN GELUWD IS, KUNNEN WE ALTIJD NOG TERUGKOMEN... GA JE MEE?
NEE. IK BLIJF HIER.

NAAR HET STRAND ALLEMAAL!

GA JIJ OOK WEG, OBELIX?
JA EH...

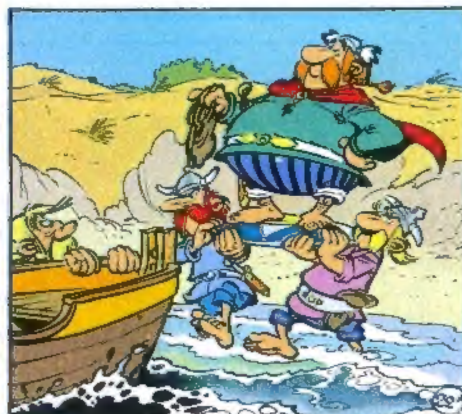

NOU... GOED, IK BLIJF.

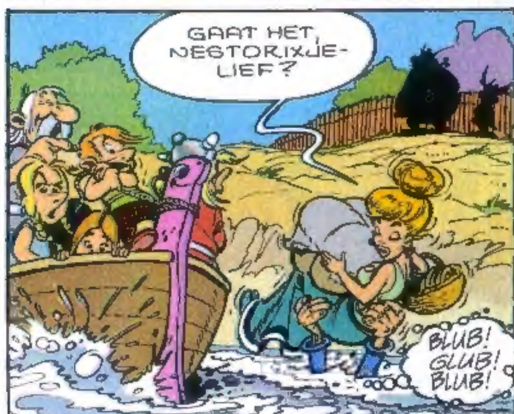
TEKENINGEN:
UDERZO
TEKST:
GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

de ziener

WORDT VERVOLGD

Titus

DE INSTRUCTIE IS : ALLE RESTAURANTS NAGAAN WAAR KNOFLOOK WORDT GEBRUIKT.
ALS IK HAD GEWETEN WELKE ACTIVITEITEN PLAATSVONDEN TERWIJL DE PROFESSOR ZICH AAN DE FRANSE KEUKEN TEGOED DEED, WAS IK ER NIET ZO RUSTIG BIJ BLIJVEN ZITTEN...

EEN DIKKE EN EEN LANGHARIGE ? NEE NIET GEZIEN!
C'EST LA BIERE

MAAR MADEMOISELLE, IK HEB HET TE DRUK MET MIJN CUISINE OM DAAR OP TE LETTEN!

EXCUSEER ONS, WIJ KUNNEN U NIET AAN ZULKE PERSONEN HELPEN.
à l'ail

HET IS HOPELOOS, X.A.4, WE HADDEN BETER NAAR EEN RESTAURANT KUNNEN ZOEKEN WAAR GEEN KNOFLOOK WORDT GEBRUIKT!

DOORZOEKEN! IK MOET ZE HEBBEN!!!

DIT WORDT EEN RAMP, ALS IK ZE NIET TE PAKKEN KRIJG IS MIJN PROMOTIE NAAR DE...

IK HANG HIER IN EEN BOOM EN IK HEB ZE HELDER EN DUIDELIJK IN HET VIZIER.
MEUH ?
25

RRRINGG
RRINGGG

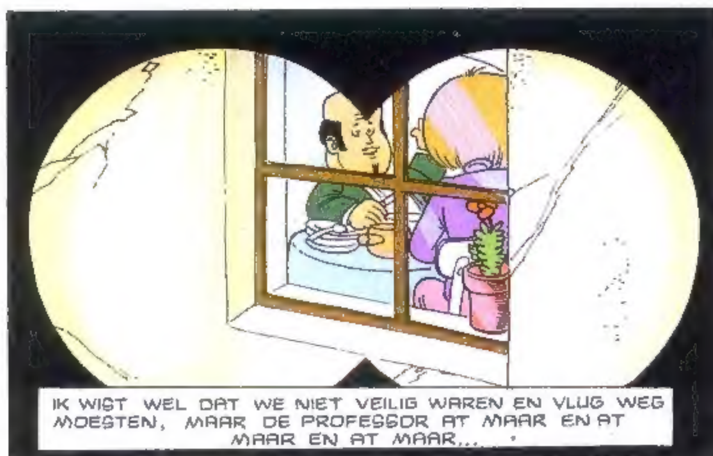

X.A.4, IK HEB ZE GEVONDEN!!!
WAAAT? WAAR??

TEKENINGEN: HENK 'T JONG

TEKST: LO HARTOG VAN BANDA

KLEUR: MARIANNE DE KRUIJFF

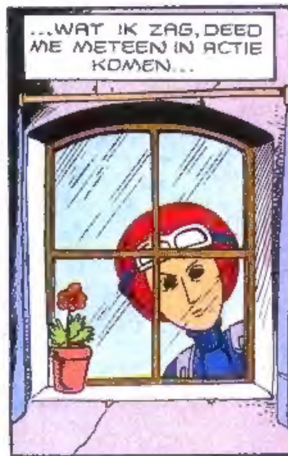
topgevaar

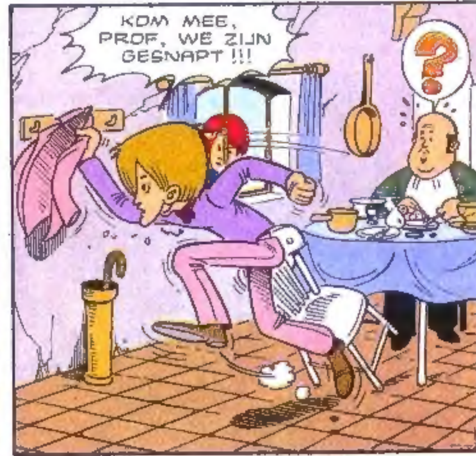

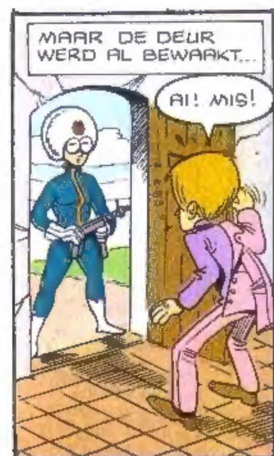

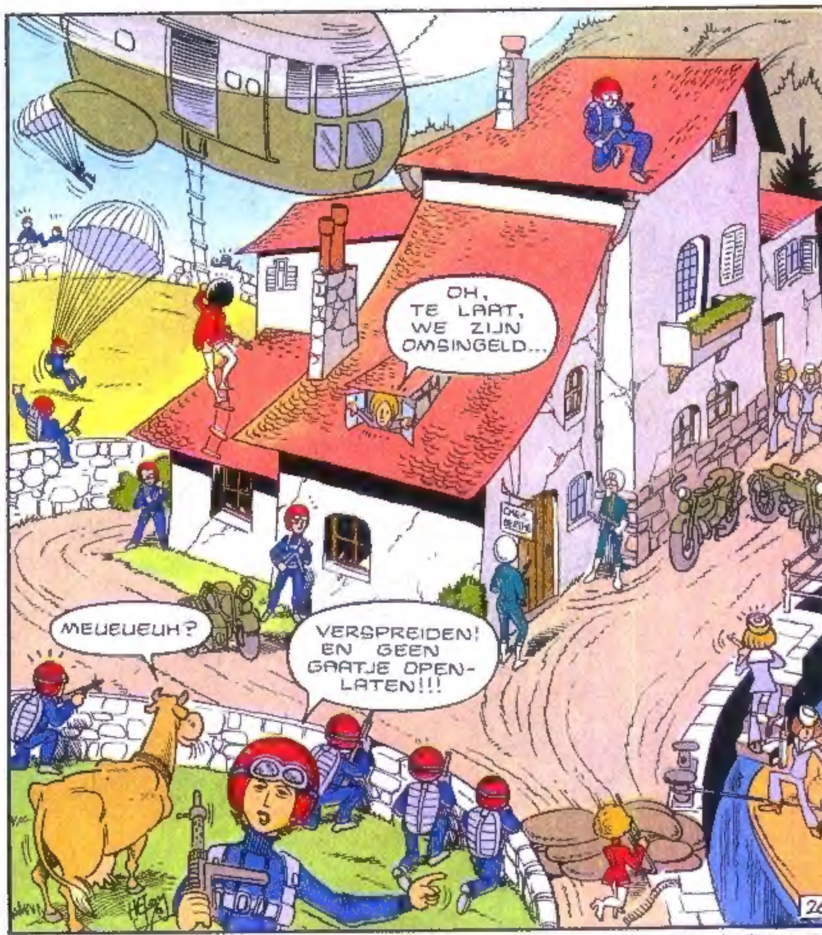

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

NU HET GEVAAR ZO NABIJ IS, AARZELEN DE MENNERS NIET LANGER... ZE JAGEN HUN DIEREN DE SNELSTROMENDE RIVIER IN, TUSSEN DE IJSSCHOTSEN DOOR, NAAR DE OVERKANT...

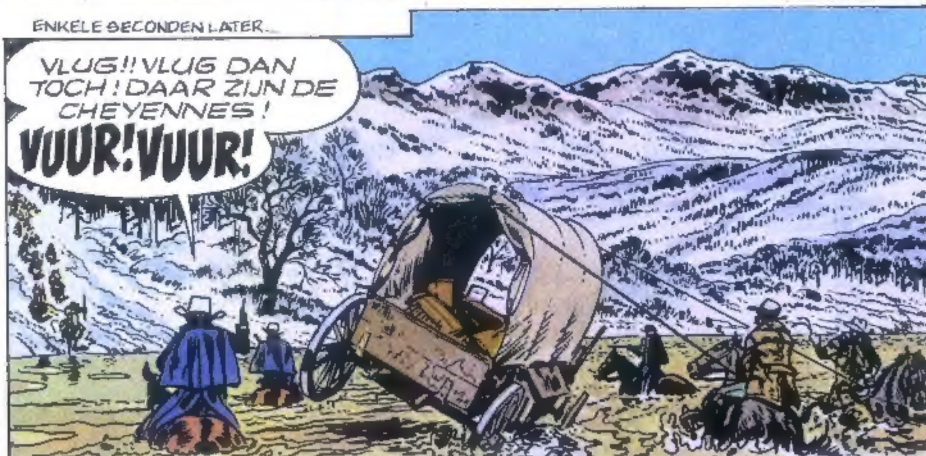

DE CHEYENNES ZIEN DAT HUN PROOI OP HET PUNT STAAT HEN TE ONTSNAPPEN...ZE JAGEN HUN PAARDEN OP TOT HET UITERSTE, EN ONDER WOEST KRIJGSGEHUIL LATEN ZE 'N STORTREGEN VAN PIJLEN EN KOGELS OP DE VIJAND NEERDALEN...

ENKELE SECONDEN LATER...

TEKENINGEN:
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING: JAN VAN ERP

generaal geelkop

DE CHEYENNES HOUDEN HUN PAARDEN NIET IN ALS ZE BIJ DE RIVIER AANKOMEN... IN VOLLE VAART STUIVEN ZE HET WATER IN.. DE WAGEN, DIE OP ZIJN KANT IN DE STROOM STAAT, VORMT ECHTER EEN LASTIG OBSTAKEL! SOMMIGE INDIANEN TRACHTEN EROMHEEN TE ZWEMMEN, MAAR CALLAGHAN EN Z'N MANNEN SCHIETEN OP ALLES WAT BEWEEGT...

DAN BEREIKT BLUEBERRY DE OVERKANT...

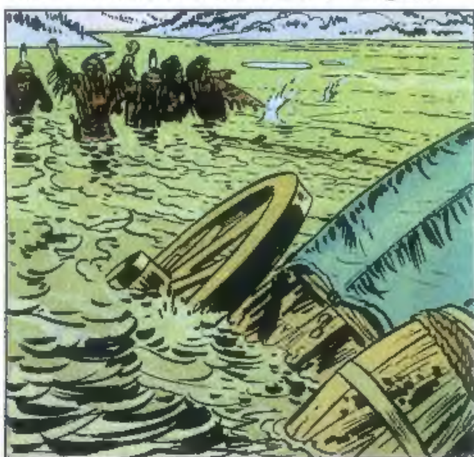

DE HUIFKAR RAAKT LOS, EN DRIJFT MEE MET DE STROOM... BLUEBERRY HEEFT GELIJK GEKREGEN ...DE WEG IS VRIJ!...

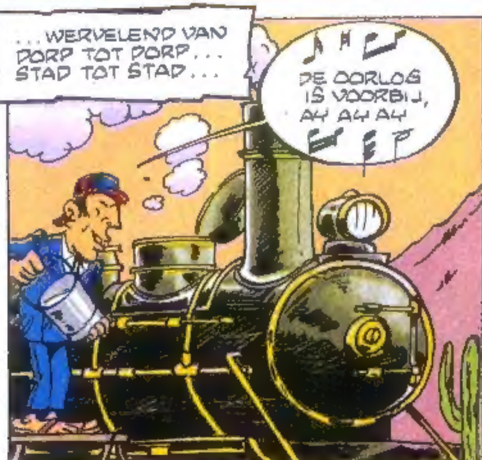

WORDT VERVOLGD

BANDONEÓN

ZO MEESLEPEND IS DE MELODIE VAN DE TANGO VAN BANDONEÓN, ZO TREFFEND IS DE TEKST, DAT HET LIED ZICH AL SNEL DOOR HET GEHELE LAND VERSPREIDT...
DE OORLOG IS VOORBIJ, AY AY AY...

...ALS VREDESDUIF, ZWEVEND VAN MOND TOT OOR...
DE OORLOG IS VOORBIJ, AY AY AY...
?

...WERVELEND VAN DORP TOT DORP... STAD TOT STAD...
DE OORLOG IS VOORBIJ, AY AY AY

IN ENKELE UREN IS ER NIEMAND MEER IN ARGENTINIË OP WIENS LIPPEN DIT LIED NIET LIGT...
DE OORLOG IS VOORBIJ
AY AY AY

...ZELFS AAN HET FRONT, WAAR DE MILITAIREN HUN BELLIGERENTE ACTIVITEITEN ONTPLOOIEN...
DE OORLOG...
...IS VOORBIJ...
...AY AY...
...AAAUW!

DE OORLOG IS VOORBIJ, AYAYAY!
DE OORLOG IS VOORBIJ, AYAYAY!

DE OORLOG IS VOORBIJ
IS DE OORLOG VOORBIJ?

DE OORLOG IS VOORBIJ!
?

KOM IN M'N ARMEN!
VIVA DE WAPENSTILSTAND!
IS DE OORLOG VOORBIJ?
?

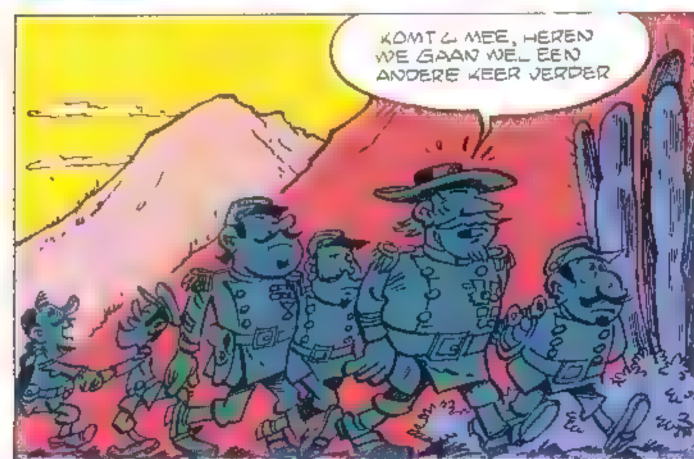
TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST:
YVAN DELPORTE
VERTALING
JAN DE ROOIJ

cañon verona

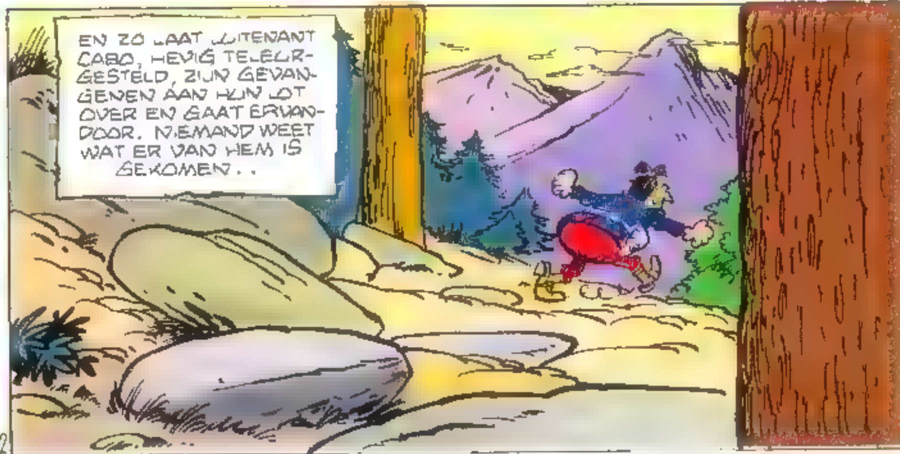

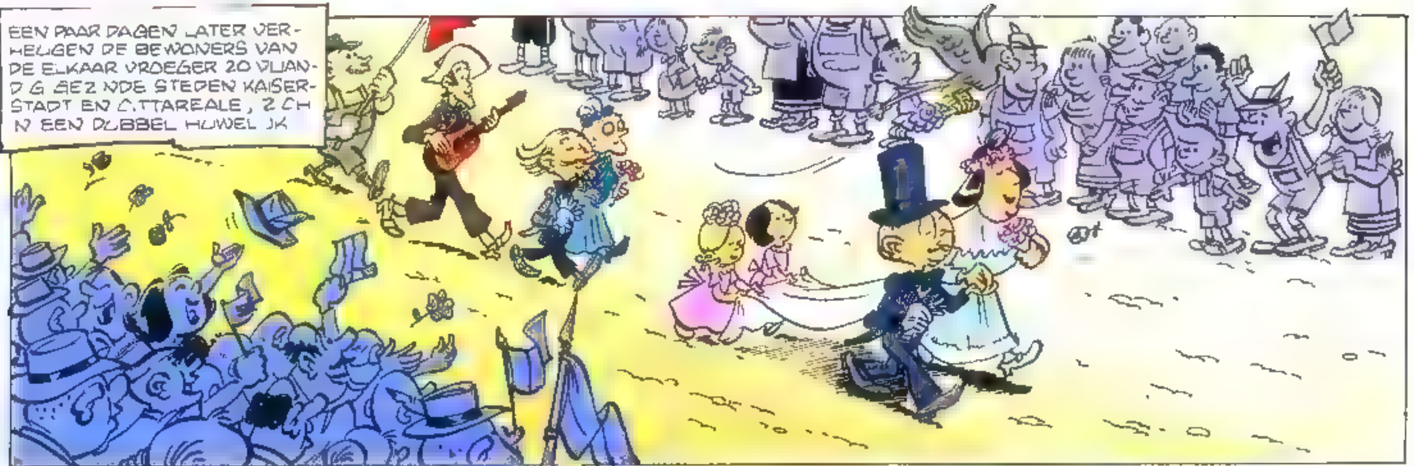

BANDONEÓN

EEN PAAR DAGEN LATER VERHEUGEN DE BEWONERS VAN DE ELKAAR VROEGER ZO V JAND G GEZ NDE STEDEN KAISERSTADT EN C TTAREALE, Z CH N EEN DUBBEL HUWEL JK

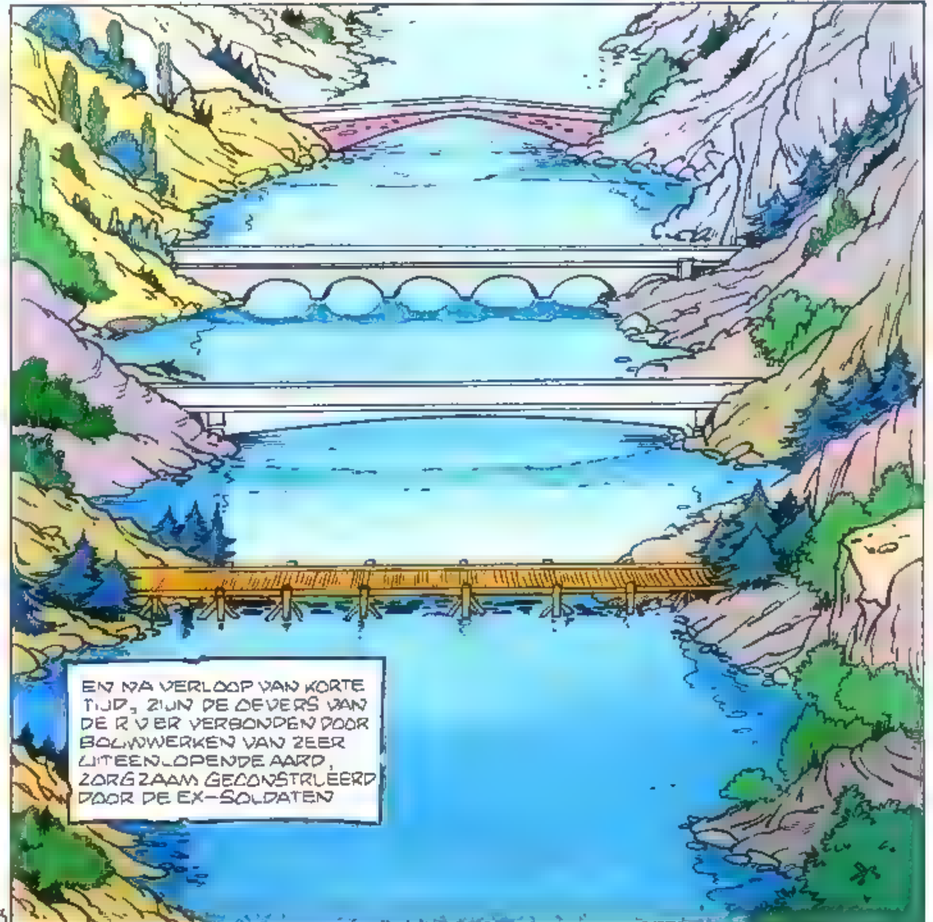

NATUURL JK GAAN WE STRAKS WONEN N M JN BURCHT IN KAISERSTADT, L EBCHEN!
WAT ?!?

GEEN SPRAKE VAN! WE GAAN N M JN HU S IN CITTAREALE WONEN!
WAT ?!?

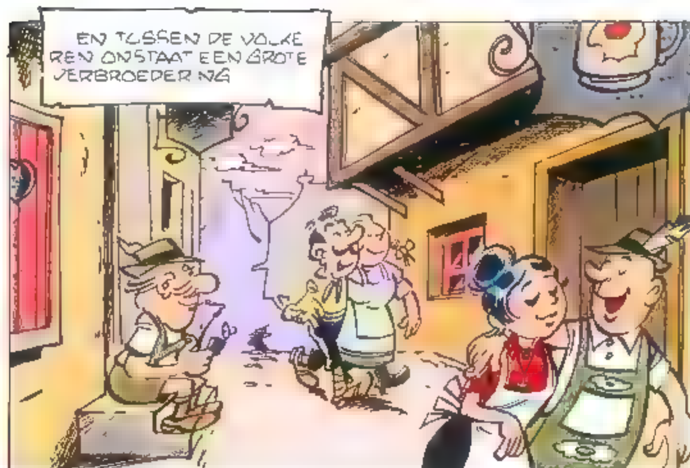

NEE! BIJ MIJ! K BEN PER SLOT BURGEMEESTER!
NEE! BIJ MIJ! EEN MAN BEHOORT Z JN VROUW TE LATEN K EZEN.
WACHT K WEET WAT!

WAAROM GAAT U N ET DE HELFT VAN DE T JD AAN DE ENE KANT VAN DE R V ER WONEN EN DE ANDERE HELFT AAN DE ANDERE KANT ?
EN DAN STEEDS DOOR HET WATER WADEN ? K DANK JE FEESTEL JK.

WELNEE! W J HEBBEN HIER EEN STEL U TGELEZEN BRUGGEBOUWERS! WAAROM ZET U ZE NIET AAN HET WERK ?

EN NA VERLOOP VAN KORTE T JD, Z JN DE OEVERS VAN DE R VER VERBONDEN DOOR BOUWWERKEN VAN ZEER UITEENLOPENDE AARD, ZORGZAAM GECONSTRUEERD DOOR DE EX-SOLDATEN

EN BANDONEÓN, EL GAUCHO TRISTE, VERLAAT DE VALLEI OM ZICH BLINDELINGS TE STORTEN IN WAT WIJ ZO TOEPASSELIJK NIEUWE AVONTUREN NOEMEN

TANGO SOLITARIO
AY QUE SOLEDAD,
YO ME QUEDO SOLO
EN MI INFELICIDAD...

Einde

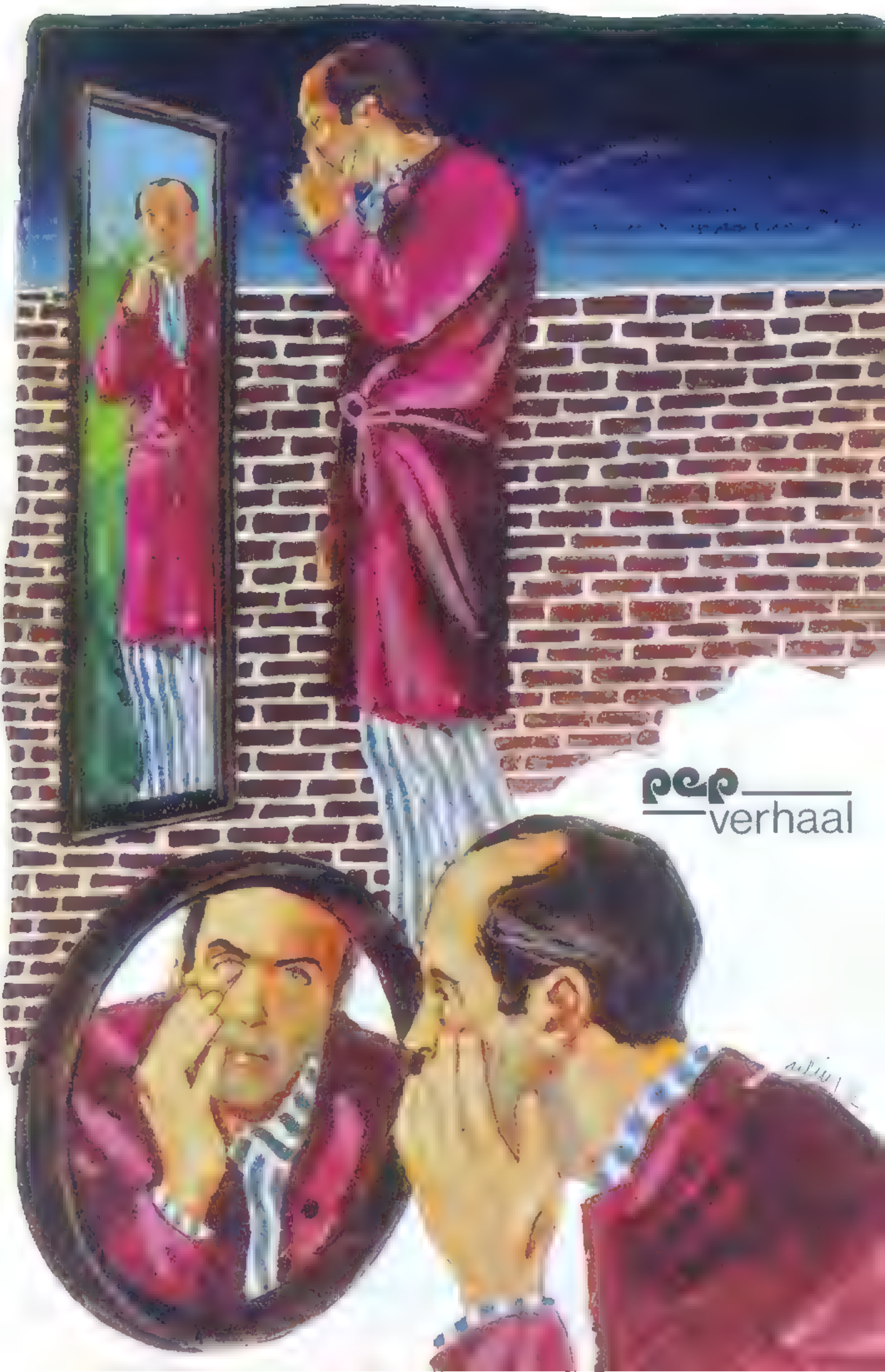
Y. DELPORTE

SPIEGELBEELD

door Quint

illustratie: Julius de Goede

Het was een van die avonden waarop hij wenste dat hij een ander was. Al zijn eigen gedachten verveelden hem en geen boek of tijdschrift kon hem boeien. Het laatste televisieprogramma had hij verveeld uitgezien. Er gebeurde niets in de wereld waarover hij zich kon opwinden. Een oorlog hier, een overstroming daar, een epidemie in Azie en een songfestival in Engeland — het zei hem allemaal niets.
Hij leefde zijn eigen saaie leventje, dag in dag uit weggedoken achter zijn boeken. Er waren dagen dat hij zijn huis niet uitkwam. In kamerjas en pyjama bleef hij dan rondlopen, een wereldvreemde middelbare vrijgezel met een bleek, wat pafferig gezicht en bijziende ogen. Dat gezicht bekeek hij die avond nog eens aandachtig in de spiegel.
Hij wreef over zijn ongeschoren wangen en trok de losse huid onder zijn ogen strak. Eens was hij jonger geweest, maar niet knapper. Er viel dus niet veel te betreuren. Mistroostig streek hij met zijn wijsvinger over het bruine litteken op zijn rechterslaap. Dat was daar altijd geweest, voor zover als hij kon terugdenken. Als kleuter was hij tegen een brandende kachel gevallen, maar een traumatische belevenis kon dat niet geweest zijn, want hij herinnerde zich het voorval niet.
Hij was niet tevreden met dat gezicht, niet tevreden met zichzelf, niet tevreden met zijn hele leven. Maar de energie ontbrak hem om er iets aan te veranderen. En goedbeschouwd zou hij ook niet weten wat hij dan wél wilde. Hij slenterde door zijn brandschone modelwoning en probeerde te luisteren naar een plaat, een pianoconcert dat hem vroeger wel iets gedaan had. Maar nu klonk de muziek hem leeg en vlak in de oren. Tenslotte zette hij de pick up af en toen leek hij langzaam in de wattige stilte weg te zinken. Dat kreeg je met dubbele ramen en massieve muren. Hij moest ongestoord kunnen werken, maar nu zou enig geluid van buiten hem welkom zijn.
Hij gaf tegen zijn gewoonte in, gehoor aan een impuls en opende de glazen schuifwand naar zijn tuin. Het was nauwelijks een tuin, want ieder natuurlijk groen ontbrak. Een kunstmatige vijver blonk mat in het maanlicht binnen oevers van met zorg gegroepeerde rotsstenen. De pastelkleurige kiezel was keurig aangeharkt langs het smetteloze tegelpad.
Nu hoorde hij het suizen van de zomerwind en verre verkeersgeluiden. Zijn slippers maakten een sloffend geluid op het tegelpad toen hij naar de marmeren bank bij de vijver liep. Over de hoge tuinmuur met vastgemetselde glasscherven kwam een dor blad van de populier langs de weg aanwaaien. Het belandde geruisloos op het zwarte water en veroorzaakte een steeds wijder wordende kring. Dat ene blad stoorde hem. Hij bukte zich en plukte het uit het water, en terwijl hij dat deed, schoof de laatste nevel weg voor de maan. Zijn spiegelbeeld in het stille wateroppervlak verscheen zo verrassend helder alsof het ineens boven kwam drijven.
Hij schrok. Eerst wist hij niet waarvan. Toen drong het tot hem door dat het spiegelbeeld tegen hem lachte. Een dun tartend lachje.
Wat viel er te lachen? Verbaasd voelde hij naar zijn gezicht. Ja, hij lachte. Of toch niet? Hij keek omlaag en ontmoette zijn eigen verwarde gezichtsuitdrukking. Gênant. Wat mankeerde hij vanavond toch? Geërgerd sloeg hij met zijn vlakke hand op het water, zodat het opspatte. Meteen schaamde hij zich voor dat onbeheerste en kinderachtige gebaar. Ontstemd ging hij naarbinnen en sloot de glazen schuifwand.
Hij wachtte tot de thee getrokken was. Daarna ging hij in zijn leren stoel bij de gaskachel zitten, het Chinees porceleinen kopje delicaat in zijn hand. Juist voor hij het eerste slokje nam, zag hij zijn trillende spiegelbeeld verkleind in het kopje.
Weer meende hij dat dunne lachje te zien. Onzin natuurlijk. Dat moest door de rimpeling komen. Hij had er toch eerst in geblazen! Of niet? Waarom wist hij dat nou niet meer! Even staarde hij somber in de goudbruine vloeistof, toen bracht hij het kopje haastig naar zijn mond. Nee, de avond was geen succes. Waar lag dat nou aan? Dat had hij anders toch ook niet, dat hij overal zijn spiegelbeeld in zag. De gangspiegel, de vijver, en nu nota bene in een theekopje! Dat was toch te gek. Was hij misschien overwerkt aan het raken?
Hij had geen zin meer in een tweede kopje. Mistroostig ging hij naar bed.
Bijna was hij ingeslapen toen hij de zachte voetstap op het grind in zijn tuin hoorde. Hij wilde dieper wegzakken in die weldadige bewusteloosheid, maar de knarsende stappen wekten hem onherroepelijk. Ineens was hij volledig bij zijn positieven.
Knars-knars. De stappen gingen verder over het grind, kwamen dichterbij. Hij lag als verstijfd in zijn bed. Wat moest dat? Er liep iemand in zijn tuin.
Hij ging rechtop zitten. Verontwaardigd. Maar ook bang. De stappen hielden op voor de glazen schuifwand. Had hij die eigenlijk wel afgesloten?
Hij luisterde zo scherp dat het leek te kraken in zijn hoofd. Stilte. En toen het langzame openschuiven van de glazen wand. .
Hij hapte naar adem. Wat moest hij doen?
De voetstappen gingen verder over het parket van zijn zitkamer, ontzettend langzaam en dreigend.
Hij moest iets doen! Maar hij was niet in staat zich nog te bewegen. Hij staarde onafgebroken naar de deurknop, die hij niet kon zien in het donker. De stappen hielden stil. Er volgde een moment waaraan geen einde leek te komen, toen hoorde hij de deurknop bewegen. En de deur ging open...
Hij opende zijn mond wijd zonder enig geluid te maken. Zijn gezicht vertrok in een grimas van ongeloof en afgrijzen.
De deur was nu tot op een kier geopend en een witte hand tastte langs de muur en vond de lichtknop. Klik.
Het bedlampje flitste aan. Het was genoeg. Een hoog geluidje ontsnapte aan zijn wijdopen mond. De man die de kamer binnenstapte had een gestreepte pyjama aan. Een middelbare kalende man, op wiens pafferige gezicht een dun lachje verscheen. Het was alsof hij eens te meer in de spiegel keek.
Die man was hijzelf.
Een bewegend spiegelbeeld. Een spiegelbeeld dat zelf tot leven was gekomen en een eigen, onafhankelijk bestaan scheen te leiden.
De man staarde naar hem met een koude blik. Toen, terwijl hij allebei zijn handen als klauwen uitstrekte, kwam hij op het bed af...
Hij gilde en wist vallend, struikelend van het bed af te komen. De man lachte, ging op de bedrand zitten en zwaaide zijn benen er overheen. In één beweging stond hij aan de andere kant. Zijn handen waren onmenselijk sterk. Hij worstelde log en onhandig met de man maar kon niet verhinderen dat hij, langzaam maar zeker de slaapkamer uit werd gesleept, de zitkamer in. En verder.
Ze vielen tegen de haard aan, die gelukkig al lang koud was, en verbaasd over zichzelf probeerde hij de pook te grijpen. Maar de man schopte de pook lachend buiten zijn bereik en sleepte hem weer mee, langs de openstaande schuifwand de tuin in.
Al die tijd schreeuwde hij met overslaande stem om hulp. Maar privacy bleek ook zijn nadelen te kunnen hebben. Niemand hoorde hem. Nu worstelden ze op het grind. Wat wilde de ander van hem? De ander die hij zelf was!
Hij lachte maar, zodat de wangen van zijn pafferige gezicht bibberden. Het litteken opzij van zijn hoofd was bruin en rimpelig als een verdord blad.
Hij verloor zijn evenwicht en begon aan een lange schuiverd door het knarsende grind, en de ander volgde hem griffelend en maakte van zijn wankele houding gebruik door hem een harde duw te geven. En ruggelings tuimelde hij het water in, met zijn belager bovenop hem. De man bleef zich aan hem vastklampen. Hij worstelde hijgend en stikkend om los te komen, maar door dat gewicht verdween hij onder water en toen weer... Hij schreeuwde en kreeg water binnen, en nóg lieten de witte handen hem niet los. Zijn rug werd tegen de bodem van de vijver gedrukt. Hij zag de breking van het maanlicht in het bruisende oppervlak en toen het gezicht van de ander, *zijn* gezicht, *zijn* wijdopengesperde ogen. Het dikke hoofd schoof voor de vergrote maan en alles werd donker, en hij voelde zich wegzinken met de laatste verbaasde gedachte: ik adem water!
Hij voelde vóór alles de kilte die door zijn hele lichaam trok en hem bewust maakte van zichzelf. Waarom had hij het zo koud? Hij reikte op de tast naar de dekens en voelde de doorweekte stof van zijn kamerjas. Meteen begon hij erbarmelijk te rillen en te hoesten.
Hij opende zijn ogen en zag het maanlicht in de zwarte vijver, een halve meter van zijn gezicht af. Hij lag met zijn wang op het grind, en nu verbaasd, kwam hij overeind. Zijn natte pyjama plakte aan zijn rillende lichaam. Hij bleef even geknield zitten. Langzaam liet hij het besef tot zich doordringen dat hij leefde, dat hij niet verdronken was. Zijn tuin lag stil en verlaten om hem heen. Van een indringer geen spoor.
Hij moest gedroomd hebben. Een nachtmerrie. En natuurlijk had hij geslaapwandeld. Recht de ondiepe vijver in. Hij stond op, beschaamd maar vooral opgelucht. Haastig keerde hij terug naar huis.
Een heet bad en dan een kop sterke thee met een slaappoeder, dat was wat hij nodig had. Zijn blote voeten maakten natte afdrukken op het parket. Die zou hij morgen moeten wrijven, dacht hij wrevelig. Wat een domme situatie. Hij keek naar zichzelf in de badkamerspiegel terwijl het bad volliep. Zijn spaarzame haren zaten geplakt over zijn voorhoofd. Hij zag er ontdaan uit. Als hij maar geen kou had opgelopen. Een tijdje staarde hij naar zijn witte gezicht. Er was iets... Iets dat met die nare droom te maken had. Maar het bleef vaag, als een onafgemaakte gedachte, als een woord waar hij niet op kon komen. Hoofdschuddend stapte hij in bad.
Daar kwam een mens van bij, en de sterke thee deed de rest. Hij merkte dat hij slurpte en was bijna vertederd met zichzelf. Zo onbeschaafd! Glimlachend keek hij in het antieke kopje en zag in de bruine vloeistof zijn spiegelbeeld rimpelen. Hij wachtte tot de rimpeling ophield, roerloos, het porceleinen kopje in zijn uitgestoken hand. Toen zag hij het duidelijk. Verstard bleef hij zitten, terwijl een koude rilling bij zijn tenen begon en langzaam optrok naar zijn nek. De vloeistof raakte weer in beweging en het spiegelbeeld vervormde. Maar nu had hij het gezien. Nu wist hij wat er zo vreemd aan het spiegelbeeld was. En langzaam, bevreesd, bracht hij zijn hand omhoog en legde zijn vingertoppen tegen zijn rechterslaap. De huid voelde daar glad aan. Het rimpelige bruine litteken was verdwenen.
Toen legde hij zijn bevende hand tegen zijn linkerslaap. En daar — links — voelde hij het litteken.
Het Chinees porceleinen kopje kletterde in scherven op de tegelvloer.

pep
verhaal

WETAMO

AWASHONK! IS ONZE OUDE VRIENDSCHAP JE NIETS MEER WAARD??
LAAT HEM MET RUST! IK--- IK WIL HEM AANHOREN-

KLEINE AWASHONK --ZIE HOE JE ER AAN TOE BENT- HOE JE KRIJGERS ER AAN TOE ZIJN-- HEB JIJ DIT GEWILD? IK? MOETEN WIJ HATEN, ALS DIE ANDEREN? ALS DOMME YENGIS? ALS--WETAMO? ALS---
DIE HEKS- HAAR HAAT IK!

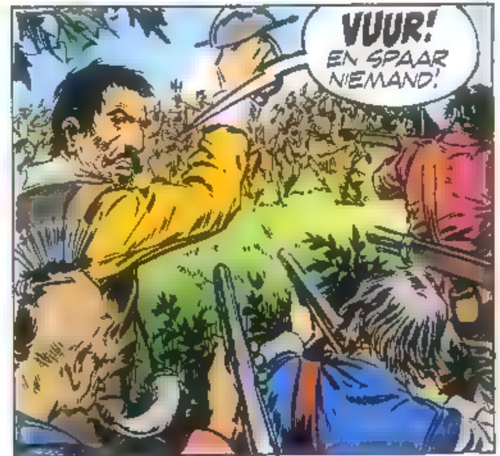
IK-- IK DANK MANIT DAT IK JE NIET GEDOOD HEB, TOEN-- IK DENK ZO VAAK-- AAN VROEGER-- TOEN WIJ DANSTEN EN BLIJ WAREN--- ZO ZAL HET NOOIT MEER WORDEN --- MAAR NA ALLES WAT VOORGOED VERLOREN GING, KUNNEN WIJ MISSCHIEN---DE VRIENDSCHAP BEHOUDEN-- MIJN KRIJGERS VOLGEN MIJ--- IK VOLG JOU-- MIJN YENG--

--DUS AWASHONK IS OVERGELOPEN! IK WIST WEL DAT ZIJ NIET TE VERTROUWEN WAS! MAAR GOED DAT WIJ ONS KAMP VERPLAATST HEBBEN- HIER ZULLEN DE YENGIS ONS NIET VINDEN---

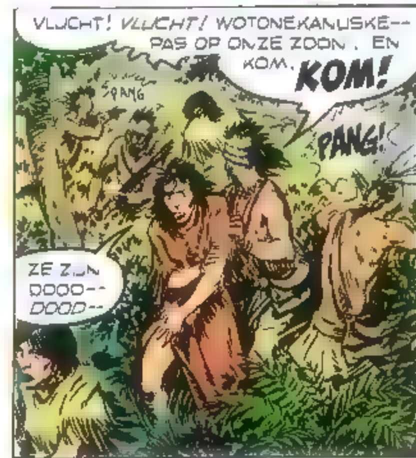
GOED WERK UNCAS! PHILIP, ANNAWON, WETAMO, QUINNAPIN- HET HELE STEL IS DAAR-- EN DIT KEER ONTKOMEN ZE ER NIET AAN!
HIK-UNCAS-VERTROUW-NIET-

VUUR! EN SPAAR NIEMAND!

QUINNAPIN! RED MIJN ZOON-- MIJN KIND- HIJ-
PANG! PANG! PANG! PANG!
QUINNAPIN! NEE--! MIJN QUINNAP-- AAHH-
WETAMO!

VLUCHT! VLUCHT! WOTONEKANUSKE-- PAS OP ONZE ZOON. EN KOM. KOM!
SPANG
PANG!
ZE ZIJN DOOD-- DOOD--

ANNAWON--IK VERLOOR MIJN WAMPUMBAND-
JE VERLOOR MEER, METACOMET! JE VROUW EN ZOON ZIJN IN HANDEN VAN DE YENGIS!
OH MANIT-- DIT BREEKT MIJN HART-- NU WIL IK LIEVER STERVEN--

EN DE DODEN ONGEWROKEN LATEN? NOOIT! NOOIT!
WETAMO HEEFT GELIJK METACOMET! OP POKANOKET DURFT GEEN YENGI TE KOMEN-- DAAR VECHTEN WE DOOR-- TOT DE OVERWINNING!
DAN GAAN WIJ NU UITEEN-- EN ZIEN ELKAAR WEER-- OP POKANOKET --

HUH UNCAS VERTROUW-NIET. SPOREN GAAN POKANOKET!
-EN IN DE WILDERNIS VINDEN WE HEM NOOIT--

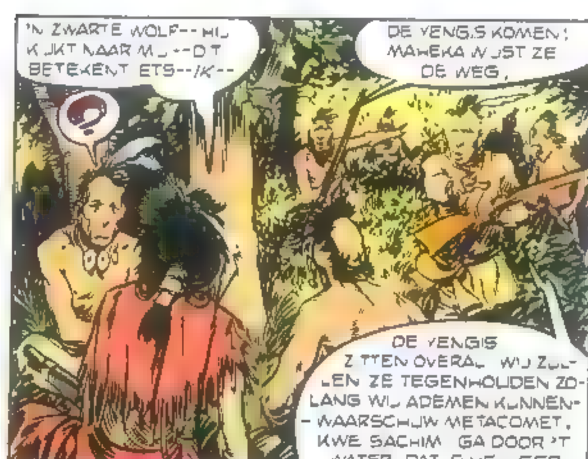
WAT MOET DIE WILDE, SERGEANT?
AHEH, ALS STERVEND WILD ZIJN METACOMET'S VOLGELINGEN.
HUH UNCAS-VERTROUW-NIET--
IK WAS EEN VAN HEN- MET MIJN BROEDER- HIJ STELDE VOOR, DE STRIJD TE STAKEN-- METACOMET SLOEG HEM DOOD! IK, MAHEUH-ALDERMAN ZAL JE DE SCHUILPLAATS VAN DE MOORDENAAR WIJZEN EN ZO MIJN BROEDER WREKEN!

TEKENINGEN EN TEKST
HANS G. KRESSE
KLEUR MARIANNE DE KRUYFF

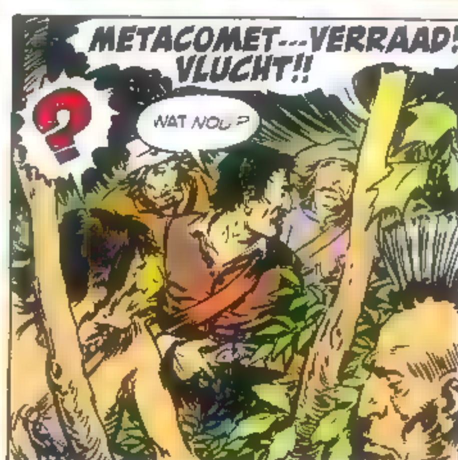
de heks van pocasset

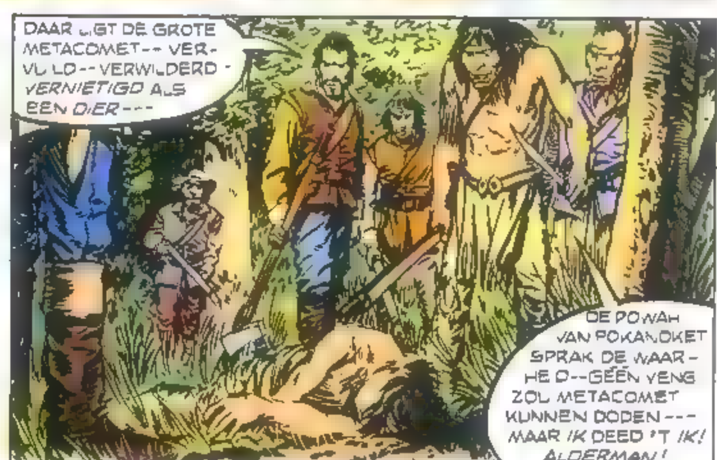

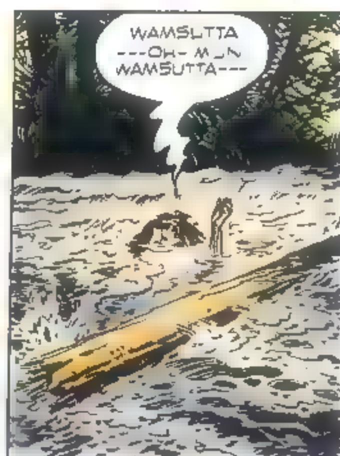

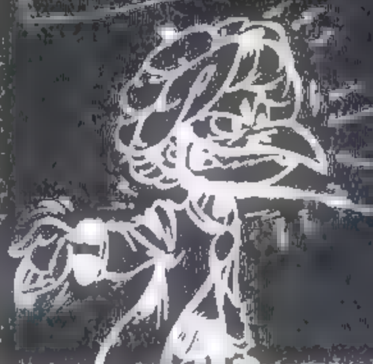
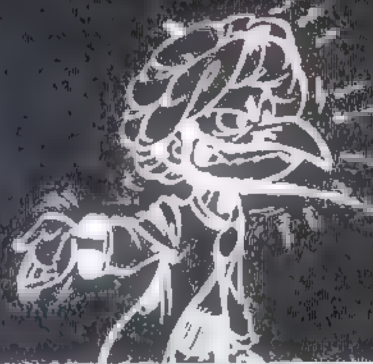
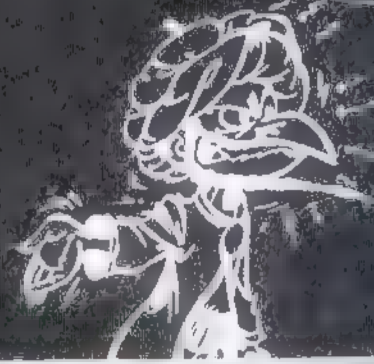

pop puzzel

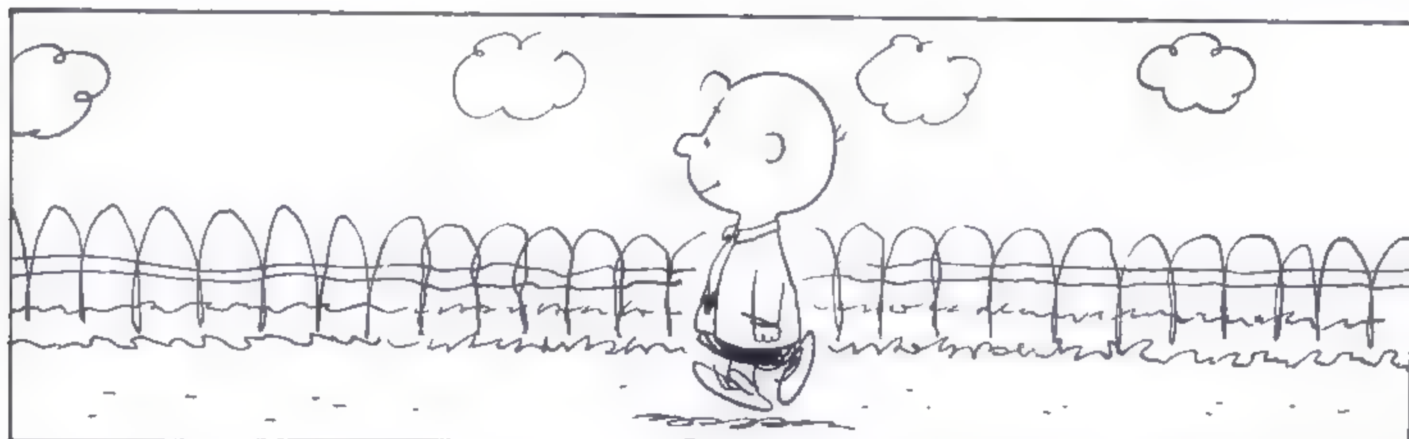
[illegible] TRAAG [illegible] KOLOMMEN MAAK ALS [illegible] EENMAAL VAN LETTERS EEN WOORD [illegible] HOORT [illegible] ... HEBT, KUN JE [illegible] TE BEGINNEN BIJ HET PIJLTJE [illegible] VOL SLAGROOM [illegible]

OPLOSSING VOLGENDE WEEK OP PAGINA [illegible]

PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST:
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

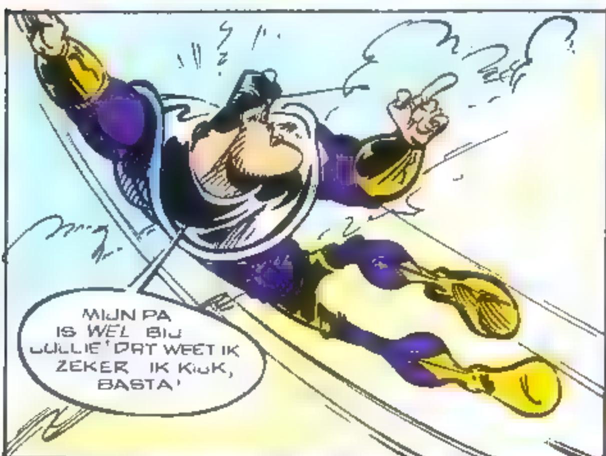

BLOOK

WAT WAT WAS DAT?! WIE ZE DAAR WAT?!
NIEMAND, MINTELLECT!
WIJ DENKEN!!

EN VERDWIJN NU! ANDERS MOETEN WIJ U VERNIETIGEN!

VERDWIJNEN? WAAROM? IK KOM HEUS NIET BINNEN! IK WIL ALLEEN ZIEN OF MIJN PA ER IS!
ER IS HIER GEEN PA, MINTELLECT! VERDWIJN!

MIJN PA IS WEL BIJ JULLIE! DAT WEET IK ZEKER. IK KIJK, BASTA!

MET DUBBELE SUPER-KRACHT!

KADOOINK!

AI!
DE KRACHT VAN DAT MINTELLECT IS ERG GROOT!
MIJN BREIN B-BARST. IK WEET NIET OF IK DIT KAN WEERSTAAN!!

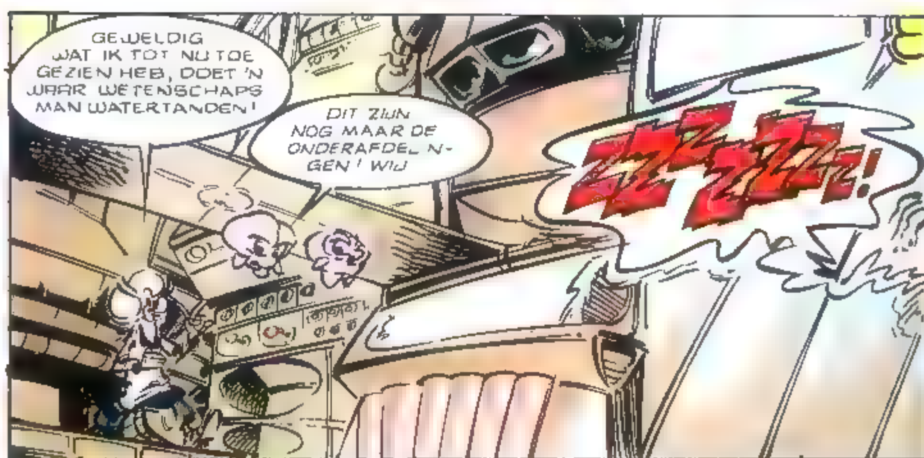

DAAR KOMT HIJ WEER. WE MOETEN VERSTERKING HEBBEN! VLUG!

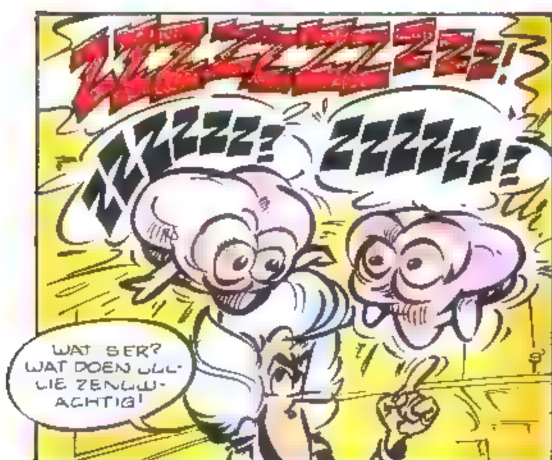

BLOOK DOET EEN NIEUWE POGING OM DE MENTALE VERDEDIGINGSGORDEL TE DOORBOREN.
15

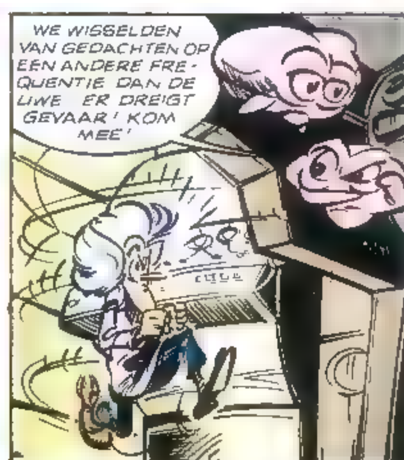
TEKENINGEN
JOHNN BAKKER
TEKST
DICK MATENA

de tellecten

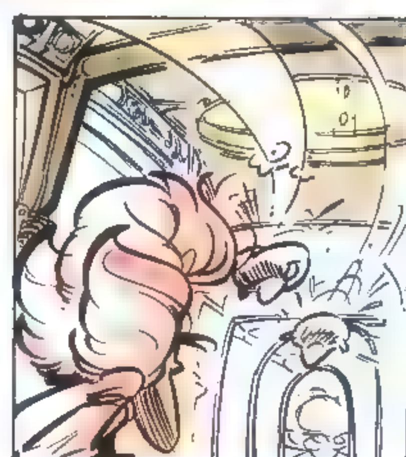

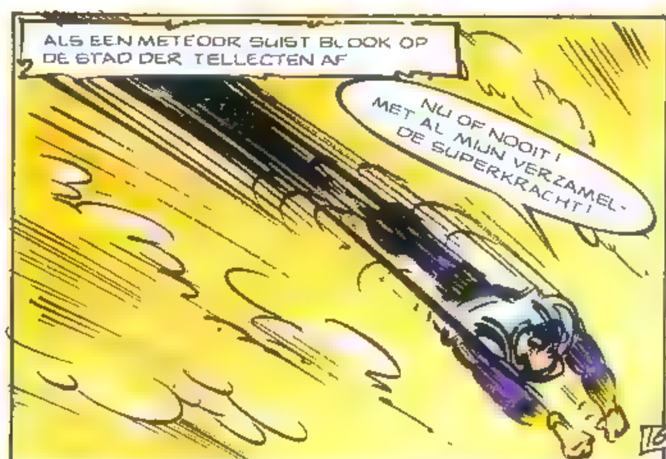

WORDT VERVOLGD

CORTO MALTESE

TEKENINGEN EN TEKST:
HUGO PRATT
VERTALING: CONSTANCE RAEBEL

ontmoeting in bahia

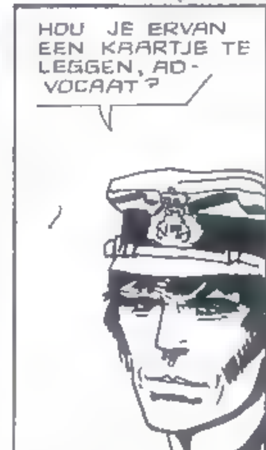

WORDT VERVOLGD

pep
uithaler

Opel Kapitän 1951

tekening Bert Baakman

pep
—interview

dino attanasio

foto en tekst: Jan van Gelderen

's morgens tekenen, 's middags tekenen, 's avonds tekenen.

„Er bestaat wat afgunst op de wereld," zegt Dino Attanasio en hij werpt de kast open waar zijn Spaghetti-albums in staan, een rijtje van toch gauw anderhalve meter. Albums, getekend en grotendeels bedacht door de man die in PEP drie strips voor zijn rekening neemt: de Macaroni's, Johnny Goodbye en Bandoneón.
„In Amerika zijn de meeste tekenaars die een beetje naam hebben, schatrijk," zegt Dino, „maar hier gunnen ze ons onze villa nog geeneens. We hebben aardig geboerd, maar daar hebben we ook hard voor gewerkt." We, dat is Dino en zijn vrouw Janine, die het zakelijk gedeelte van de firma voor haar rekening neemt. Dino is min of meer een banneling, een Italiaan in een vreemd land, met heimwee naar zijn geboortegrond en een verlangen naar Amerika dat alle Italianen aangeboren schijnt te zijn. De Belgische tekenaars hebben hem nooit helemaal geaccepteerd (op een paar uitzonderingen na natuurlijk), maar met sommigen heeft hij processen gevoerd over copyrightkwesties en dergelijke.
We zeiden het al. Attanasio is meer dan een tekenaar, hij is een firma, een fabriek. Daarmee willen we niets onaardigs zeggen, maar alleen benadrukken dat hij het groots aanpakt.

Als ik in zijn werkkamer in zijn Brusselse landhuis kom, tel ik op zijn rustbank zeker twaalf tekeningen van de Macaroni's. „Rustbank?" zegt Dino, „je zult mijn aflegtafel bedoelen." Hij werkt als een mijnpaard, eerst schetsen, dan de figuren in inkt zetten, dan de achtergronden, de ballons en de kaderlijntjes. Als het even kan, huurt hij assistenten voor het inkten van de achtergronden en aan het tekenen van auto's heeft hij de pest. „Die laat ik het liefst aan een assistent over," zegt hij, „maar assistenten zijn tegenwoordig moeilijk te krijgen en daarom doe ik ze meestal zelf."
Er staan een aantal modellen van ouderwetse auto's zoals ze in zijn strip Johnny Goodbye rondrijden, maar niemand zal meer kunnen zeggen welke auto's de meester heeft getekend in de strip en welke een assistent.
Dino heeft genoeg aan een stukje werktafel waar hij zijn papier, waar hij uiterlijk zeer beheerst de striphokjes op voltekent, neer kan leggen. Zelfs tijdens het interview blijft hij bezig. De klanten roepen, zou men kunnen zeggen, maar waarschijnlijk voelt Dino zich zonder tekenen even ongelukkig als een zanger op het toneel zonder gitaar.
Het beeld dat je misschien van een stripmaker hebt, — spijkerpak, lang haar en door nicotine en inkt bevlekte vingers — moet je bij Dino vergeten. Bij hem: prima overhemd, keurige das en op maat gesneden blazer.
Daar is hij waarschijnlijk Italiaan voor. Op 8 mei 1925 werd hij in Milaan geboren, vader was zanger van het Napolitaanse lied, een soort authentieke Willy Alberti stellen we ons voor. Hij schreef zijn eigen liederen en de jonge Edoardo (Dino) ging eveneens de muziek in. Met zijn broer bracht hij variéténummers die succes oogsten en met de opbrengst waarvan hij zijn studie aan de tekenschool kon bekostigen. Het lag aanvankelijk in zijn bedoeling schilder te worden en zijn Brusselse huis hangt dan ook van onder tot boven vol met schilderijen, voornamelijk portretten van Janine. Hij had al vroeg belangstelling voor strips, maar het werk dat hij in Italië te zien kreeg, kwam voornamelijk uit Amerika en het was in de na-oorlogse dagen moeilijk aan goede Amerikaanse strips te komen. Toch vertrok hij op 22-jarige leeftijd naar Brussel, het toenmalige Mekka van de strip. Aanvankelijk werkte hij in de tekenfilmindustrie, maar speelde ook de hoofdrol in een tweetal documentaires over Napoleon. Men had waarschijnlijk geen betere acteur kunnen kiezen, want als je Dino en profil bekijkt lijkt hij zeker op de door hem bewonderde grote keizer.
Enkele foto's in zijn kantoor herinneren nog aan die episode. Ze hangen naast platen waarop hij bij een of andere gelegenheid prins Albert de hand drukt en foto's die in een Brussels restaurant gemaakt zijn en Dino en de Italiaanse ambassadeur in Brussel tonen. Elk jaar krijgt Dino namelijk zijn gewicht in spaghetti omdat de strip Spaghetti op zo'n aardige manier het Italiaanse volkskarakter onder de aandacht van de wereldbevolking brengt.
Spaghetti werd in 1957 geboren. „Maar," zegt Dino, „ik wil niet de naam hebben de tekenaar van alleen maar Spaghetti te zijn. Spaghetti is dood. Het is gebeurd. Ze mogen albums drukken wat ze willen, desnoods brengen ze alle verhalen in Vuurland uit, ik doe het niet meer..."
Zijn rappe Frans gaat over in een even zo rap Italiaans, zijn stem gaat zeker een quint omhoog. Spaghetti is dood, maar ligt hem nog zeer aan het hart. Het wordt een ellenlang betoog met veel armgezwaai. Dino op z'n Italiaans, maar plotseling kijkt hij op zijn horloge en zegt dat hij zijn dochtertje uit school moet halen.
„Alles wat je wilt weten," roept hij, „staat hierin." Hij geeft me een dik, gestencild rapport van een werkgroep van de Universiteit van Leuven dat op een wetenschappelijke manier de strip in België probeert te benaderen. Ik vraag of ik het ter rustige bestudering mee naar huis mag nemen. „Niet nodig," roept Dino, „ik sta er maar achtenveertig keer in." Als hij weg is, zie ik dat er strookjes papier zitten bij alle pagina's waar zijn naam op voorkomt.
Bij zijn rit naar school en terug heeft hij Spaghetti kennelijk niet vergeten. „Ik heb een primeur voor je," zegt hij. „Spaghetti is niet dood. Binnenkort komt hij terug. Anders en beter." Dan laat hij me de tekeningen zien. De strip is anders, uiterst verzorgd getekend en het is duidelijk dat een nieuwe scenarist het oude Italiaantje onder handen heeft genomen. De Lantsheere heet hij. Spaghetti is teruggebracht naar het Parijs van honderd jaar geleden. Een oude gravure toont ons de Place de la Concorde met wat koetsjes en een aantal keuvelende wandelaars. Voor het overige leegte. Attanasio heeft er een straatveger ingetekend die zegt dat de luchtvervuiling nou wel in alarmfase rood is gekomen.

Dino vindt Johnny Goodbye een van de fijnste strips om te tekenen. Hij kan er zijn vernieu-

wingsdrang in kwijt en wie de reeds verschenen verhalen nog eens bekijkt, ziet hier en daar heftige experimenten. In het verhaal waar hij nu mee bezig is, heeft dat geleid tot prenten waarin je af en toe de oude Dino niet meer herkent.

Langzamerhand krijgt Dino genoeg van het interview. Eerlijk gezegd begint hij zachtjes te knikkebollen. „Ik ben moe," zegt hij, „voortdurend moe. Bekijk mijn dagindeling: 's morgens tekenen, 's middags tekenen, 's avonds tekenen. Af en toe ga ik 's middags naar de bioscoop."

Hobby's? „Jawel, gymnastiek. Ik heb nog in de Italiaanse turnploeg van de Olympische Spelen gezeten. Daar heb ik geen medaille van overgehouden. Wel van allerlei andere wedstrijden, dozen vol. Tegenwoordig geef ik turnles. Schitterend vind ik dat. Een gezond lijf herbergt tenslotte een gezonde geest. Daar gaat het tenslotte maar om. Wie zijn lichaam in orde houdt, kan ook wat meer eten. Dat is ook een hobby van me: me laten spijzigen in een goed restaurant. O... dat vergeet ik nog, mijn petjesverzameling, die moet je zien." In zijn kantoor, waar nu zijn zoon huiswerk zit te maken, hangen tientallen petjes. Dino zet ze allemaal op; kijkt verschrikkelijk bars onder het leren driehoekje van een Spaanse Guardia Civil, oubollig onder het steekje van een Zwitserse alpenjager, heldhaftig onder net zo'n dingetje van een Italiaanse, geeft een voortreffelijke imitatie weer van zijn stripheld Bandoneón, terwijl hij schitterend dom doet met een schipperspetje op.

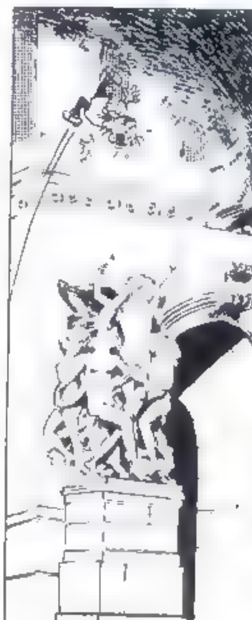
Bij het maken van de foto's blijkt hij over nog meer acteertalent te beschikken. „Ik zal maar wat declameren," zegt hij, „dan krijg je de natuurlijkste foto's. De Italiaanse volzinnen rollen van zijn lippen. „De hel van Dante," zeg ik. „Hoe raad je het zo?" roept hij waarderend en dan begint hij voor te lezen uit een Italiaanse encyclopedie van striptekenaars.

„Dino Attanasio," zeg ik.

„Hoe ráád je het zo?"

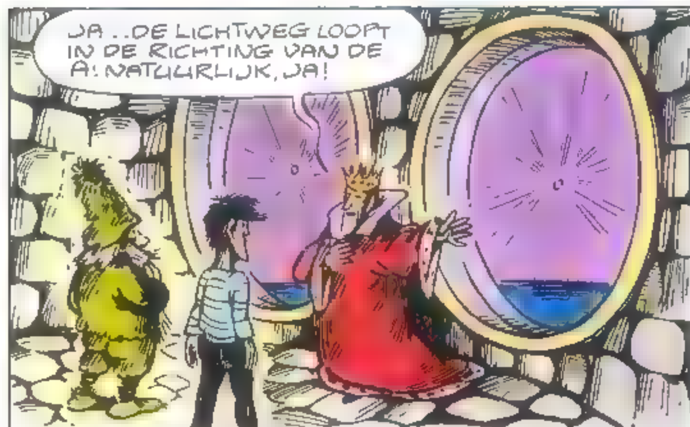

PHILÉMON

JA ..DE LICHTWEG LOOPT IN DE RICHTING VAN DE A! NATUURLIJK, JA!

EH...BEDOELT U SOMS MOETEN WE OVER D.E LICHTSTRAAL LOPEN ? MAAR
PRECIES!
OEHOE!

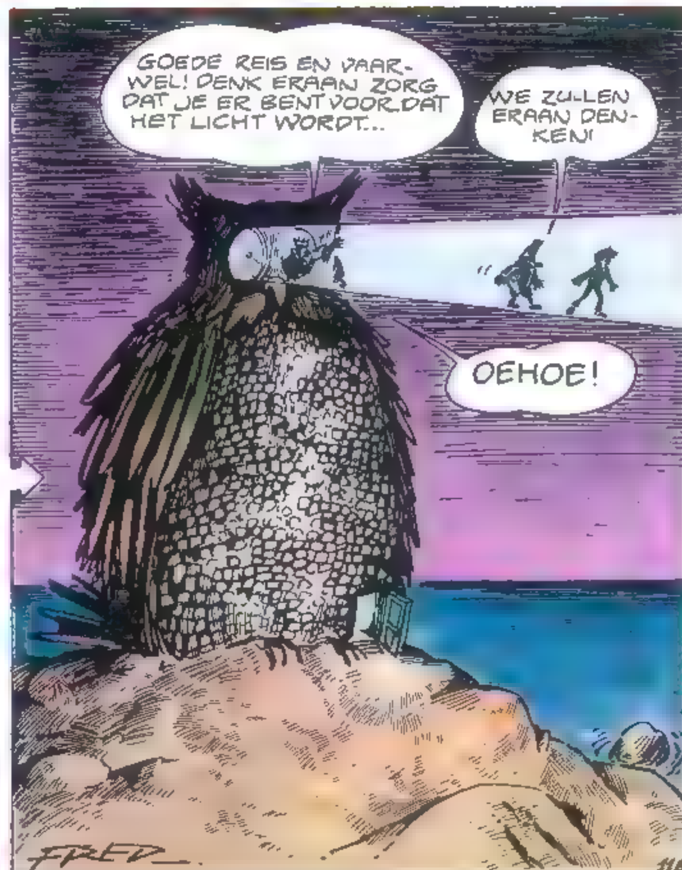

JE MOET WEL ZORGEN DAT JE OP DE A BENT ALS DE DAG AANBREEKT, ANDERS
ANDERS WAT?

ANDERS ..PLOEF! DE VUURTORENUIL DOOFT ZIJN LICHTEN BIJ DAGERAAD

HUM! WAT VINDT JIJ ERVAN PHILÉMON?
TJA. ALS DIT NOU DE ENIGE MANIER IS OM VAN HET PUNTJE VAN DE I AF TE KOMEN

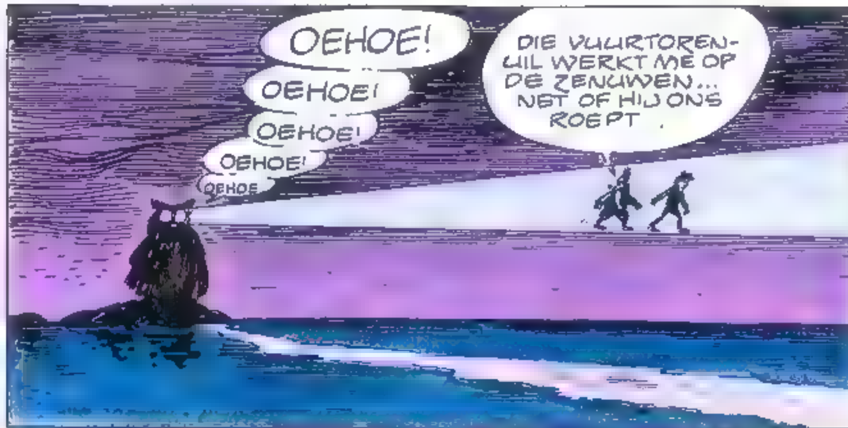

VOORZICHTIG, JONGEN!

KOMT U MAAR, MENEER BARTHOLOMEE! HET LICHT HOUDT!

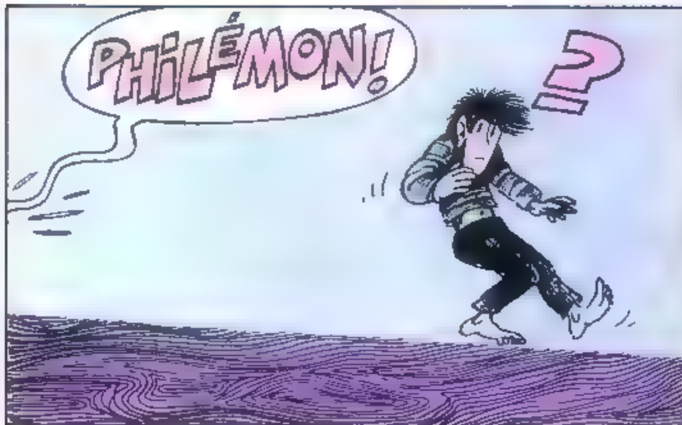

GOEDE REIS EN VAARWEL! DENK ERAAN ZORG DAT JE ER BENT VOOR DAT HET LICHT WORDT...
WE ZULLEN ERAAN DENKEN!
OEHOE!
FRED
118

DOOR FRED
VERTALING JAN VAN ERP

het luchtkasteel

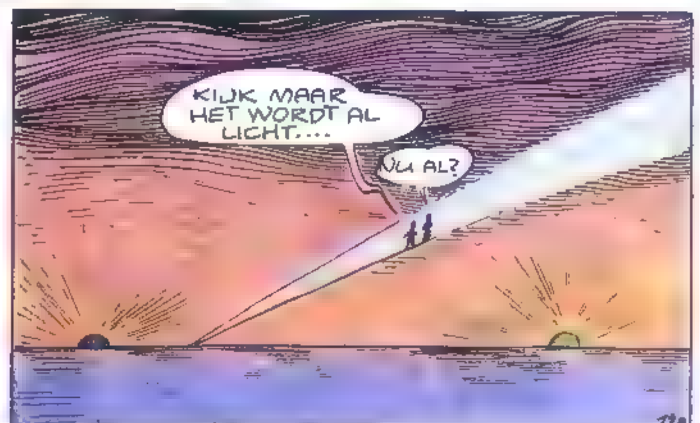

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

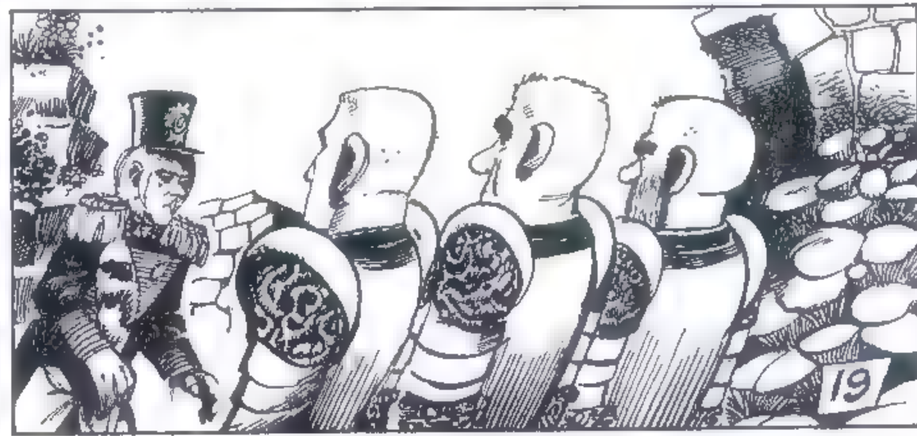

DOOR
WILLY LOHMANN

de kroonjuwelen

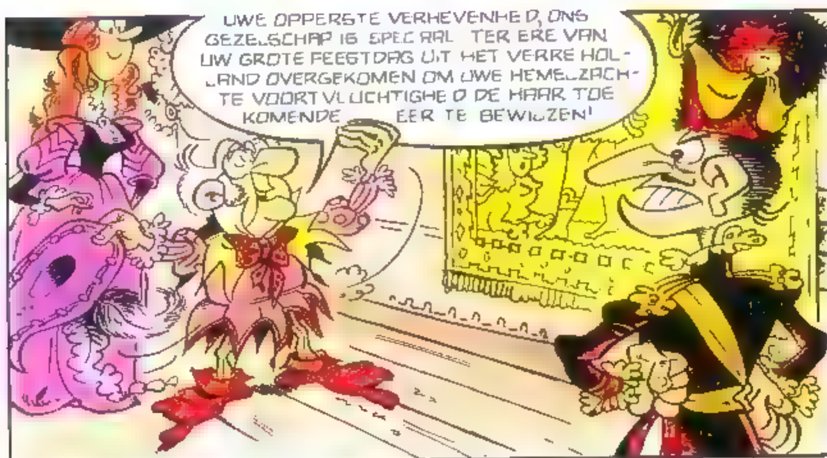

WORDT VERVOLGD

KONING YAROSLAV

DOOR
HUBERT VERLINDEN
VERTALING: JAN VAN ERP
KLEUR: TONNY KOOT

het lompentheater

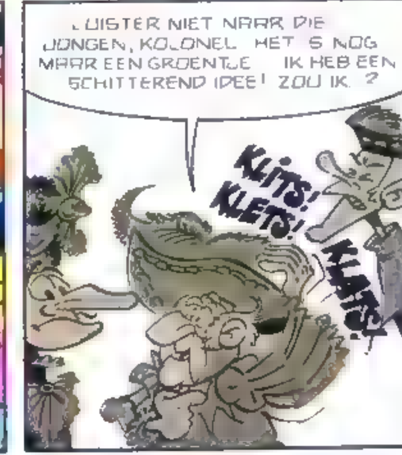

WORDT VERVOLGD

De waardering voor Slade kent geen tussenweg: je vindt of de groep steengoed of een stelletje herrieschoppers. Pep vindt Slade waanzinnig goed. De groep brengt een in de knouwen. Met vrolijke en overtuigende schwung brengen Noddy Holder (zang, ritmegitaar), Dave Hill (leadgitaar), Jimmy Lea (basgitaar) en Don Powell (drums) ieder publiek in extase. Schijnbaar moeiteloos produceren ze spattende recht-stampers die ritmisch voortreffelijk ondersteund worden door een imponerende Don Powell.

Slade ontstond zes jaar geleden in het Engelse Wolverhampton. Na de oprichting gingen de vier op toernee door de Bahamas waar ze ongeveer een half jaar speelden. Noddy Holder, de man die op de bühne altijd een hoed draagt: "We noemden ons toen nog Ambrose Slade maar veel raakten we onder die naam niet kwijt. Wel hebben we die eerste tijd veel geleerd. We raakten prima op elkaar ingespeeld. Geld verdienden we nauwelijks. Maar dat kon ons weinig schelen. We vonden het veel te leuk dat er mensen naar ons kwamen luisteren. Terug in Engeland liepen we Chas Chandler (de vroegere bassist van de Animals en de manager van Jimmi Hendrix, Pep) tegen het lijf. Chas zag onze muziek wel zitten en ging ons coachen. Hij raadde ons aan op de skinheadtoer te gaan (skinheads zijn jongens met kortgeknipt haar die op knokpartijtjes uit zijn, Pep). Een goede zet was dat niet. Iedereen dacht dat we geweld propageerden. Dat we alleen op rellerijtjes uit waren. De zaalhouders moesten niets van ons weten."

Na een single bij Philips kwam bij Polydor Slade's eerste album uit. Play It Loud verkocht slecht, maar toch kreeg de groep door de enthousiaste bühneact een grote aanhang. Get Down And Get With It werd hun eerste hit, waarna met de regelmaat van de klok hitgevoelige singletjes de markt werden opgeslingerd. Na Coz I Luv You, Look Wot You Dun en Mama Weer All Crazee Now gooit nu Goodbuy To Jane

foto's Gijsbert Hanekroot, tekst Jan de Rooij

weer hoge ogen op de hitparade. Een nummer dat met kop en schouders uitsteekt boven de rest van de Top Veertig.

Hoe oud is het publiek van Slade? Noddy: "Erg jong. Ik denk zo tussen de twaalf en zestien jaar. We spelen rock 'n rol voor een publiek dat genoeg heeft van de mensen die met de rock 'n rol begonnen zijn. Tegen die generatie zetten we ons af. Onze muziek houden we expres zo eenvoudig mogelijk. De kids moeten het kunnen volgen. De lui van de undergroundscene kunnen voor mijn part op het dak gaan zitten. Voor die malketeers spelen we niet."

Hoe moet het publiek reageren? Noddy: "Ja hoor eens, dat moeten de mensen natuurlijk zelf weten. Maar van concerten waarbij iedereen op zijn plaats blijft zitten houden we niet. We want everyone to have a good time. De kids moeten klappen, schreeuwen, zingen, dansen enzovoort. Als ze zich maar amuseren."

Voor een optreden van Slade strooit Dave Hill eerst glittertjes in zijn haar. Ook plakt hij er zijn gezicht mee vol. Verder zijn de kleren gemaakt van satijn en dragen de vier schoenen met akelig hoge hakken. Noddy: "De ouders van onze fans zullen ons wel niet zo mogen. Maar dat is juist een goed teken."

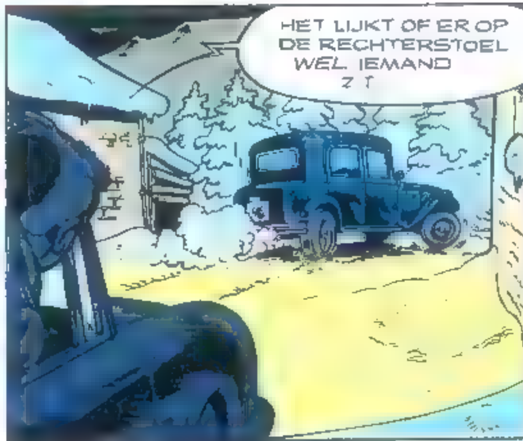
In Amerika maakt de groep nog niet veel klaar. Noddy: "Dat komt nog wel. De Yankees hebben trouwens genoeg belangstelling voor ons. Ze wilden een soort Monkees van ons maken. Maar daar moeten we niets van hebben. Toch gaan we binnenkort op toernee door de States. Ik ben benieuwd hoe dat afloopt."

Slade's laatste langspeler Slayded? gentleid mag er best wezen. Niet alle nummers op de plaat zijn even sterk. Maar er staan een paar uweetjes op die de aanschaf zeer 't overwegen waard maken. Beluister Let The Good Times Roll en Janis Joplins Move Over maar eens. Ben je dan niet overtuigd, dan is deze plaat aan jou verspilde moeite. Maar dat kunnen we ons nauwelijks voorstellen.

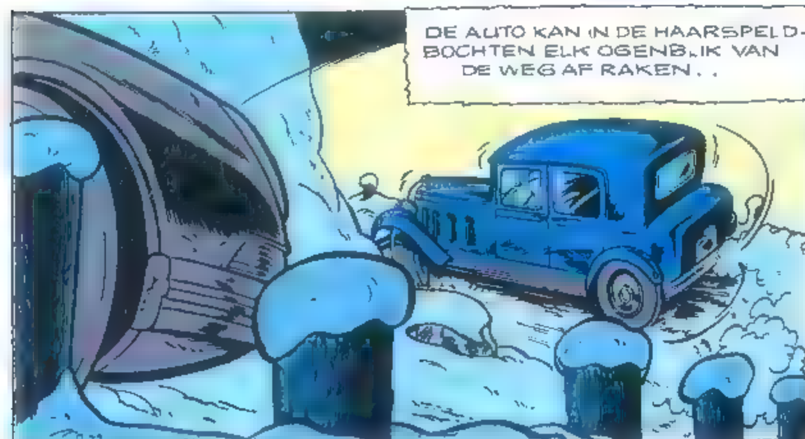
pep — pop

RIK RINGERS

ZIE JE DAT, RIK ?

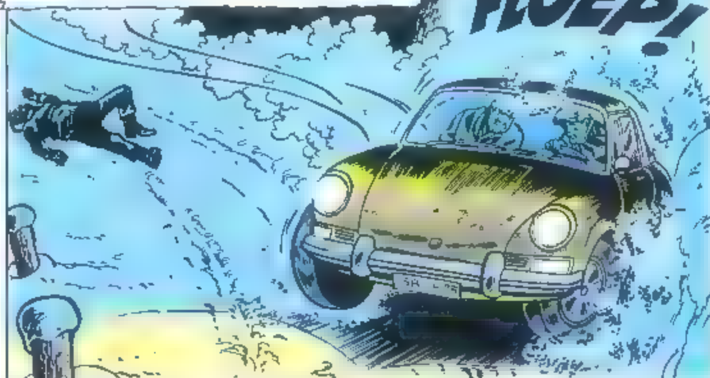

HET LIJKT OF ER OP DE RECHTERSTOEL WEL IEMAND ZIT

MET EEN DENDERENDE VAART SUIST DE OUDE WAGEN OVER DE STERK HELLENDE, SMALLE BERGWEG..

DE AUTO KAN IN DE HAARSPELDBOCHTEN ELK OGENBLIK VAN DE WEG AF RAKEN . .

MAAR RIK BESTUURT ZIJN WAGEN MET MEESTERHAND. HIJ BLIJFT VLAK ACHTER DE SPOOKWAGEN RIJDEN

ZIJN MOTOR IS BOVENDIEN VEEL KRACHTIGER EN ALS HIJ OP HET PUNT STAAT DE EERSTE WAGEN IN TE HALEN . .

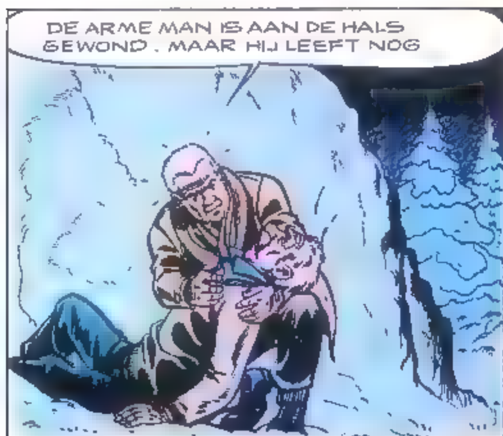

BLIKSEMSNEL ONTWIJKT HIJ DE BEWEGINGLOZE FIGUUR. IETS VERDEROP STOPT HIJ . .
FLOEP!

RIJ DOOR, RIK! IK GA NAAR HEM TOE !

VERDRAAID, DE VELDWACHTER!

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
DUCHATEAU
VERTALING RITA RAS

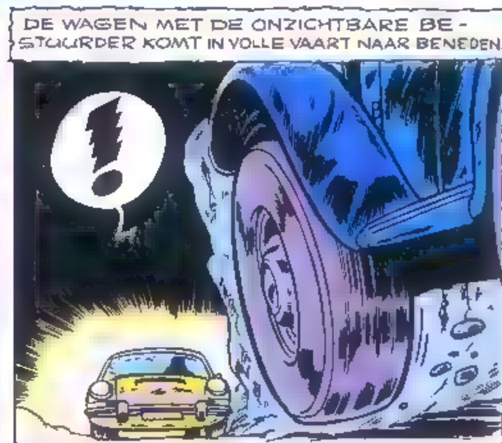
spoken in de nacht

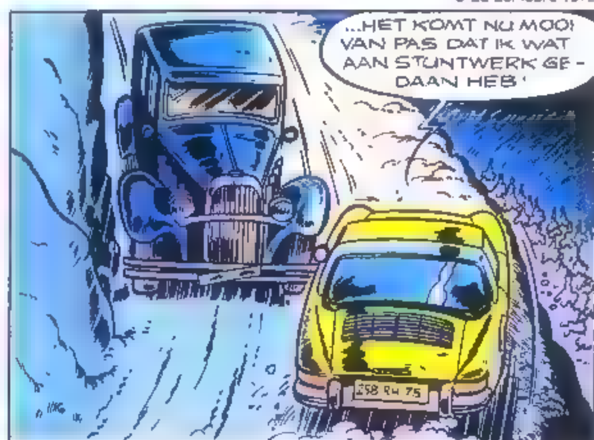

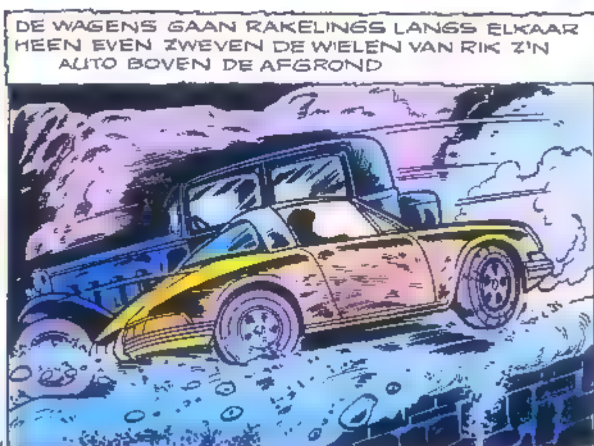

WORDT VERVOLGD

JACOVITTI:

KIPPEOOG

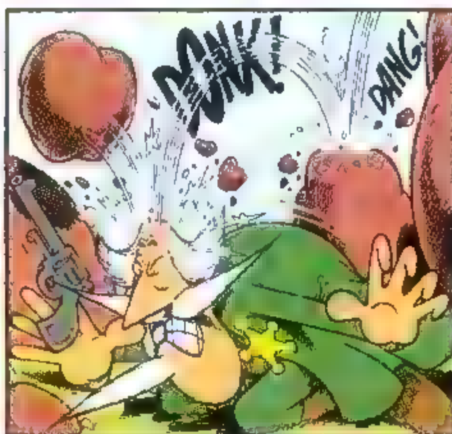

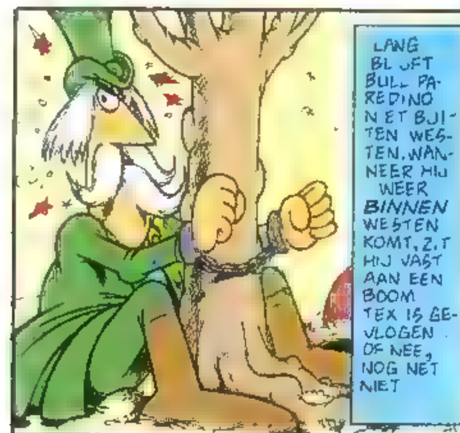

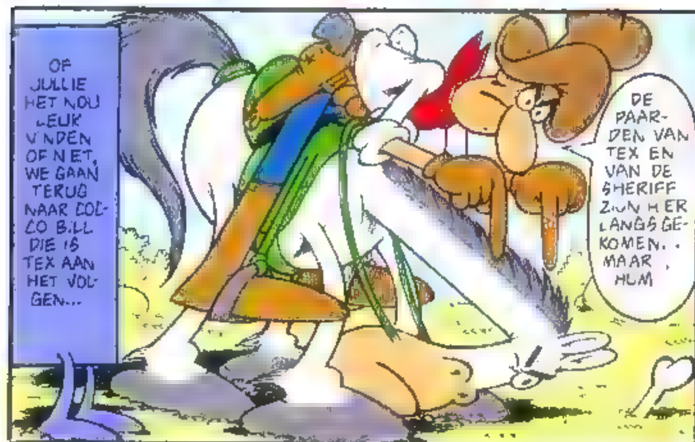

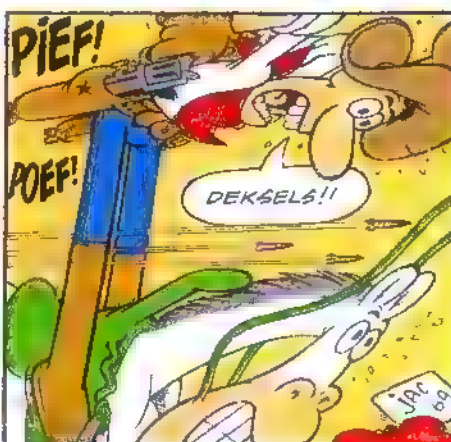

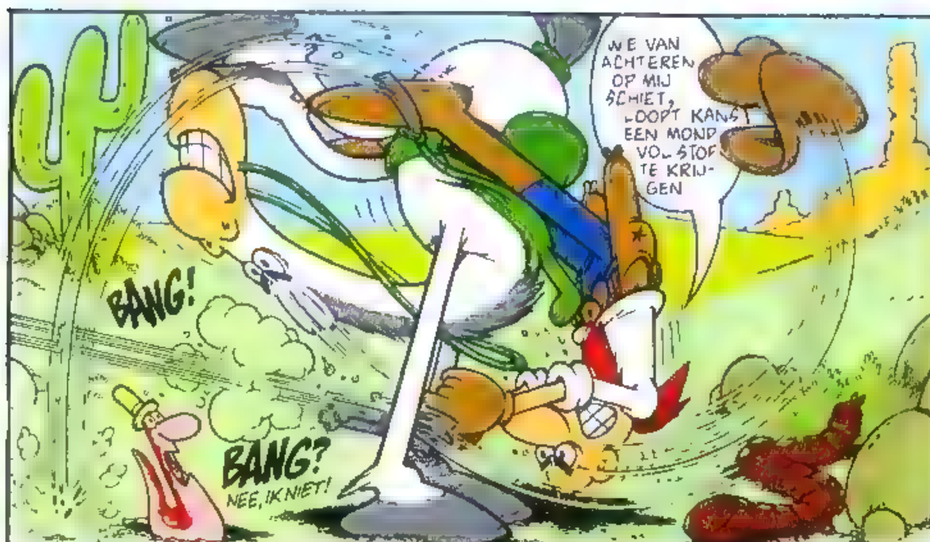

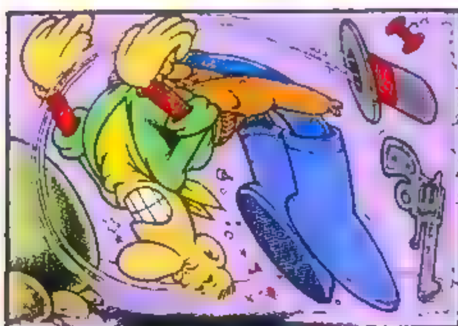
15

cocco kakel

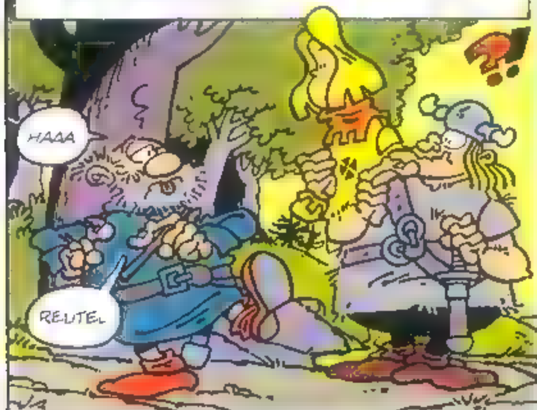

WORDT VERVOLGD

JORIS P.K.

EN WAT DAAR ALLEMAAL VOOR ELLENDE VAN KOMT, KUNNEN JULLIE VOLGENDE WEEK LEZEN IN HET NIEUWE AVONTUUR VAN JORIS P.K. EN

HET ZWINGENDE ZWAARD!

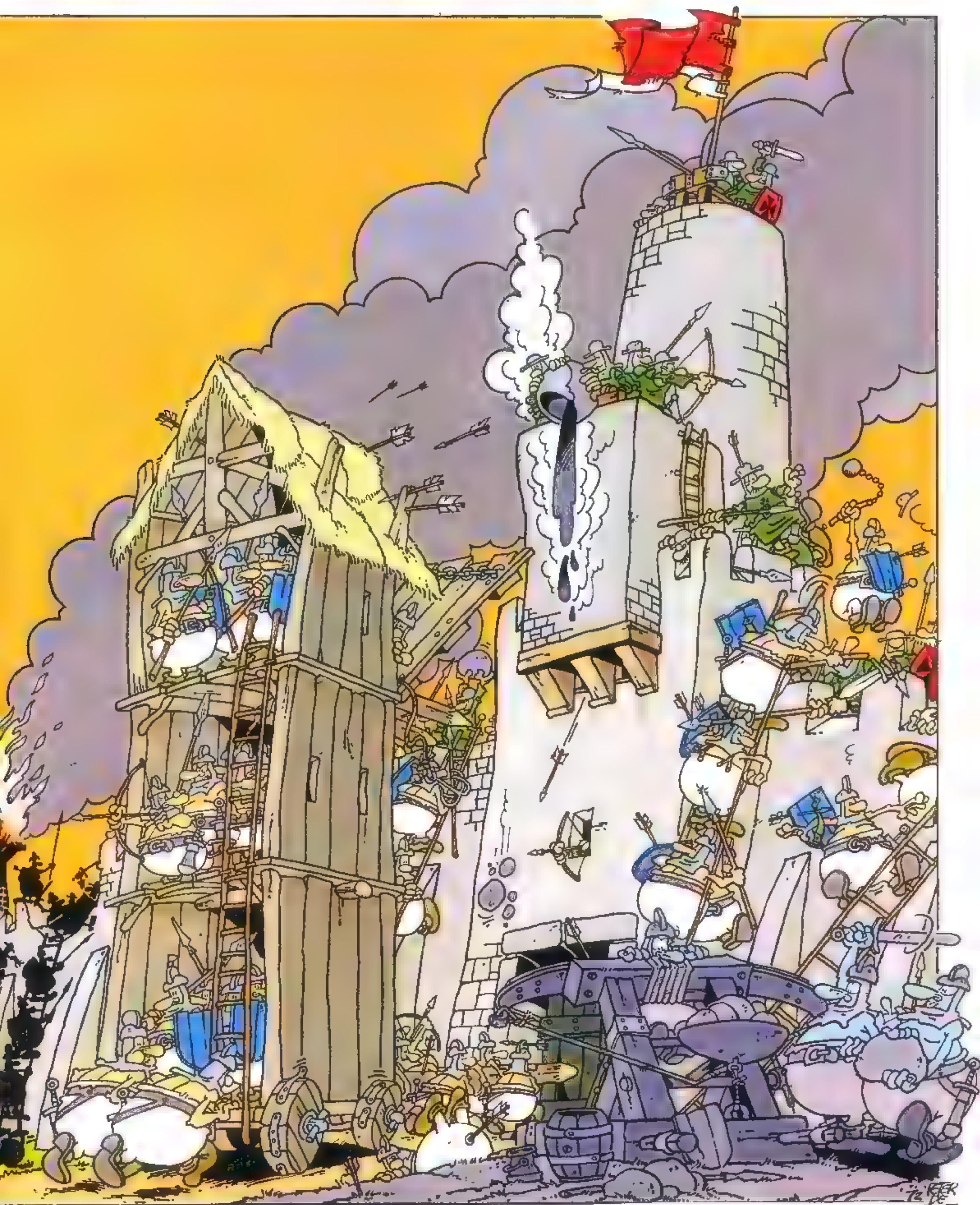
IK BEN BANG DAT WE HIER NIET TEGEN OPGEWASSEN ZIJN, PLOK. DIT IS HET EINDE VAN TRANSANDIJVIË

YEAH

HET IS DE SCHULD VAN DIE MAFFE KONING VAN JULLIE. ALS DIE NAAR MIJ GELUISTERD HAD DAN WAS ER NIETS GEBEURD

TEKST EN TEKENINGEN
PETER DE SMET
KLEUR: SANDER WIJGMAN

het zwingende zwaard

"Even alles stilgezet, en opgelet, hier is groot nieuws voor alle kinderen"

Gratis Ti-Ta-Tovenaar plaatjes bij Albert Heijn

5 verschillende bij elke f 10.- boodschappen

Als je moeder boodschappen doet bij Albert Heijn, ben je een mooie geluksvogel. Want bij Albert Heijn krijgt ze deze weken gratis plaatjes van Ti Ta Tovenaar. Je hebt zó een hele serie bij elkaar. Daar kun je leuke dingen mee doen.

Leuk spaaralbum Ti-Ta-Tovenaar en het Grobbekuiken f 1.-

Bij Albert Heijn kun je voor f 1 - dit mooie album kopen, waarin je alle plaatjes kunt plakken. Tachtig verschillende afbeeldingen moet je sparen en dan is het verhaal compleet. Dat lukt je makkelijk. In het spaaralbum zit ook een gratis kleurenposter met daarop alle bekenden van Ti-Ta-Tovenaar-TV. Kom gauw eens kijken bij Albert Heijn

Méér Ti-Ta-Tovenaar verrassingen op komst.

De komende weken tovert Ti-Ta van alles in de Albert Heijn winkels gratis plaatjes, een spaaralbum voor één gulden en er komt nog meer Máárrr... dat zien we dàn wel weer!

Ti-Ta-Tovenaar bij Albert Heijn

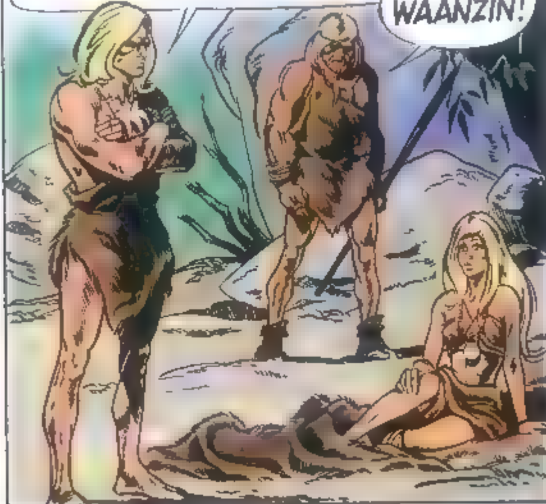
Gratis plaatjes sparen en andere raarmaarware verrassingen

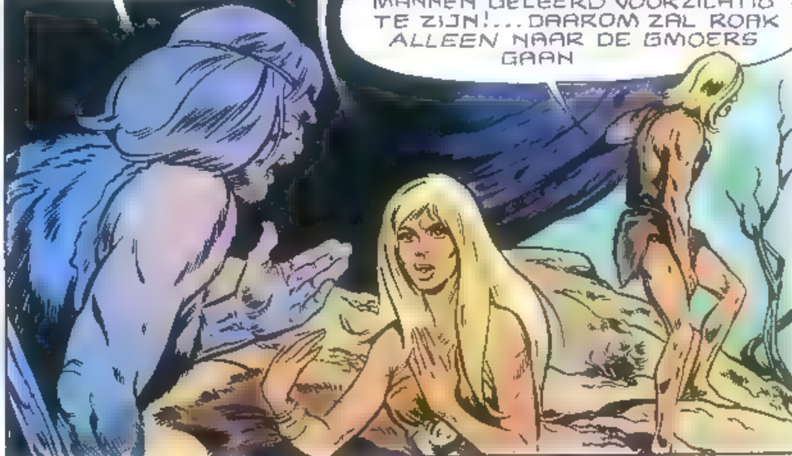
EEN KWESTIE VAN VISIE

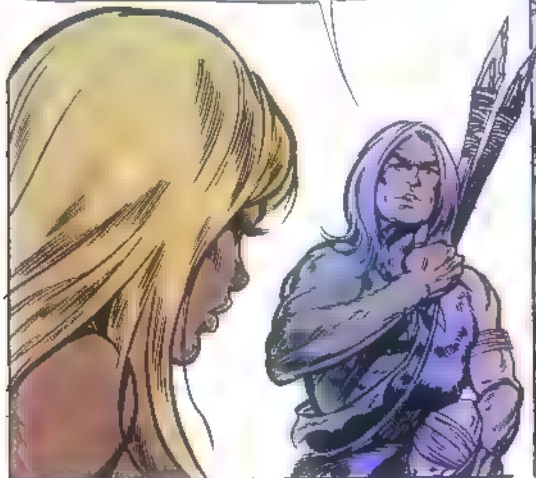
julius 72

door Julius de Goede

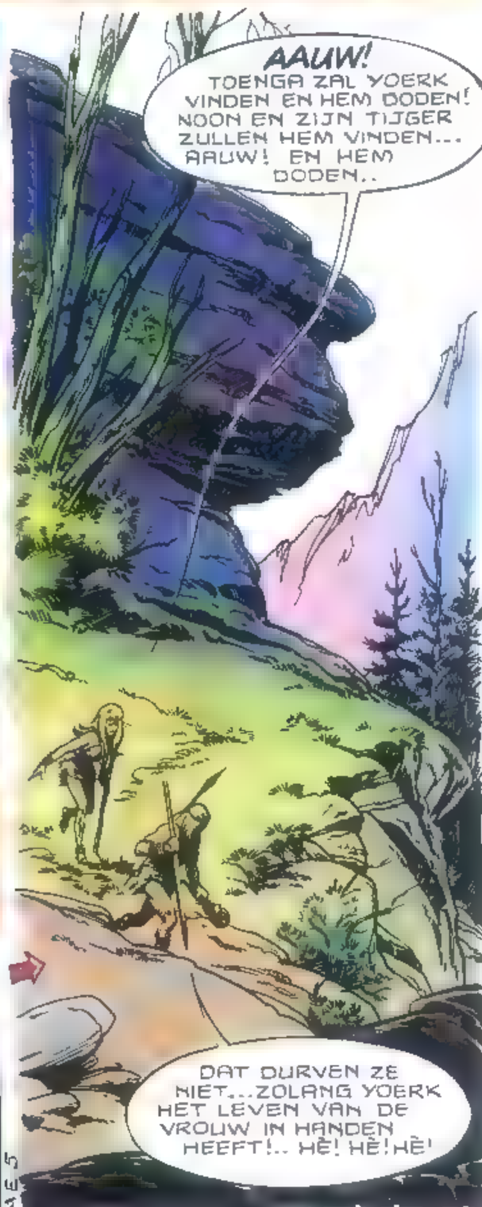
TOENGA

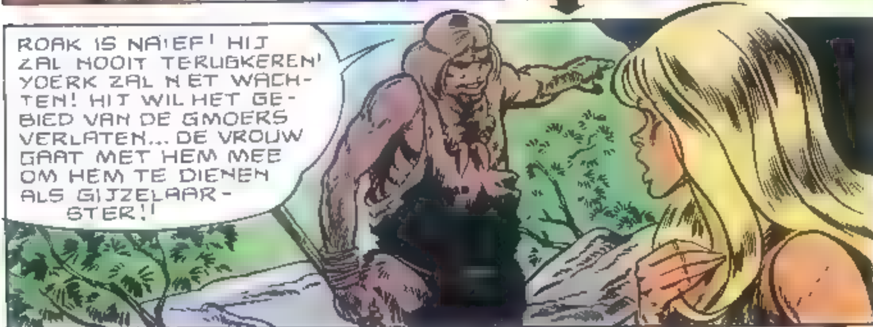

ROAK GELOOFT OMAHA ALS ZIJ ZEGT DAT DE GMOERS DE MANNEN VAN DE BERGEN GOED ZULLEN ONTVANGEN
WAANZIN!

GEEN ENKELE STAM AANVAARDT VREEMDEN, YOERK EN ROAK ZULLEN VERMOORD WORDEN!!!
OMAHA WAS OOK VREEMD, TOCH IS ZIJ OPGENOMEN IN DE STAM.. HET VOLK VAN DE GMOERS IS NIET WREED
IN DE BERGEN HEBBEN DE MANNEN GELEERD VOORZICHTIG TE ZIJN!... DAAROM ZAL ROAK ALLEEN NAAR DE GMOERS GAAN

OMAHA'S ENKEL BELET HAAR TE LOPEN, ZIJ WACHT HIER MET YOERK, DIE OVER HAAR ZAL WAKEN!

AAUW!
TOENGA ZAL YOERK VINDEN EN HEM DODEN! NOON EN ZIJN TIJGER ZULLEN HEM VINDEN... AAUW! EN HEM DODEN..
DAT DURVEN ZE NIET...ZOLANG YOERK HET LEVEN VAN DE VROUW IN HANDEN HEEFT!.. HÈ! HÈ!HÈ!

ROAK IS NAÏEF! HIJ ZAL NOOIT TERUGKEREN! YOERK ZAL NIET WACHTEN! HIJ WIL HET GEBIED VAN DE GMOERS VERLATEN... DE VROUW GAAT MET HEM MEE OM HEM TE DIENEN ALS GIJZELAARSTER!!

NEE,NEE! DOE DAT NIET! OMAHA WIL NIET!! ZIJ KAN NIET LOPEN!
MET YOERK ZAL ZE LOPEN!!

DOOR E. AIDANS

VERTALING: MARIJKE VISSERS

vriend of vijand

© Ed Lombard 1973

WORDT VERVOLGD

IZNOGOEDH

MAAR U HAD ME TOCH BELOOFD...
JA, JA, NA HET MIDDAGMAAL KOM IK WEER TERUG.

EVEN LATER...
DAAR KOMT IEMAND... ZOU HIJ DAN TOCH..??

DE HEERSER DER GELOVIGEN IS AAN HET RUSTEN. HIJ HEEFT MIJ IN ZIJN PLAATS GESTUURD.
!

MOET IK DAAR NAAR BINNEN?

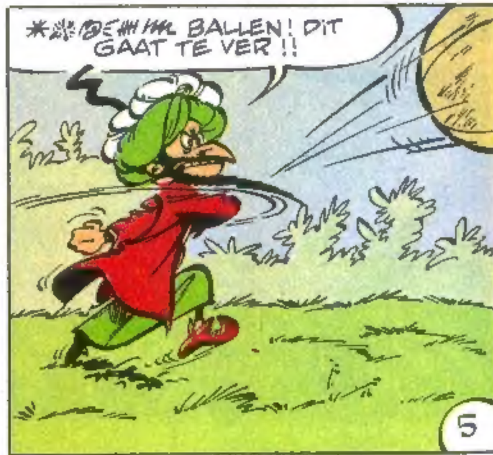

IK GA DE KALIEF HALEN! HIJ *MOET* EN *ZAL* M'N LABYRINT ZIEN!!!
HEEFT U TOEVALLIG DE SPEL- EN ONTSPANNINGSKAMERHEER GEZIEN? DE HEERSER DER GELOVIGEN VRAAGT NAAR HEM.

DAARBINNEN!
DANK U!

HA! IK WAS JUIST NAAR U OP ZOEK!
IK BEN JUIST OP ZOEK NAAR M'N KAMERHEER BELAST MET SPEL EN ONTSPANNING. HET IS TIJD VOOR M'N BALSPEL.

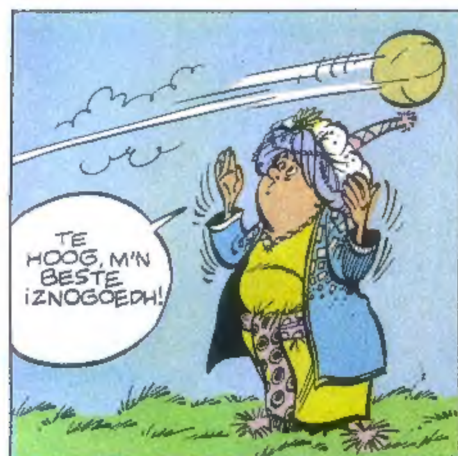

KAN JIJ M'N KAMERHEER BELAST MET SPEL EN ONTSPANNING NIET EVEN VERVANGEN?

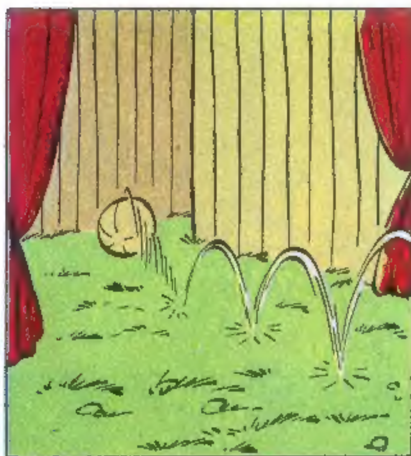

GOED, MAAR DAARNA KOMT U MET MIJ MEE, AFGESPROKEN?
NATUURLIJK, M'N BESTE IZNOGOEDH!

BALLEN! DIT GAAT TE VER!!
5

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: TABARY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

het labyrint

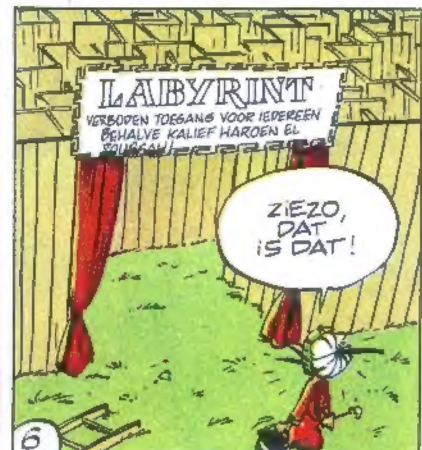

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

